

У НОМЕР:

Нам до Євросоюзу ще далеко

Президент головуєчої в Європейському Союзі Франції Ніколя Саркозі заявив, що для приєднання України до ЄС потрібно ще багато зробити. Як **передас УНІАН**, таку заяву французький лідер зробив на прес-конференції за підсумками екстреного саміту глав держав та урядів країн—членів ЄС стосовно російсько-грузинського конфлікту. «Ми маємо ще багато зробити для посилення відносин з Україною перед вступом», — сказав Президент Франції. «Треба зазначити, що Україна ще не сформулювала однозначної заявки», — додав він. Ніколя Саркозі також нагадав, що питання посилення співпраці з Україною обговорюватимуть на саміті Україна—ЄС за тиждень, 9 вересня, в Евіані (Франція). Водночас Комісар ЄС з питань зовнішніх відносин та європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер, виступаючи в понеділок в Європарламенті, підкреслила, що Грузія, Україна та Молдова можуть розраховувати на підтримку Європейського Союзу в питанні збереження територіальної цілісності. Проте наскільки істотною буде ця підтримка, можна судити з результатів саміту.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ
НА 5-Й СТОР.

№ 166 (4416)

СЕРЕДА, 3 ВЕРЕСНЯ 2008 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

Новий політичний сезон стартував. Знову шукають компроміс

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 вересня

Перше пленарне засідання третьої сесії Верховної Ради шостого скликання засвідчило: напруга у парламенті не спала, а, навпаки, зростає. У се-

сійній залі — звичайна церемонія у день відкриття сесії: державний гімн у виконанні хору ім. Г. Верьовки, книга з Конституцією, у ложі уряду — прем'єр та інші високопосадовці. Але парламентарії у своїх виступах дуже емоційні та категоричні.

► СТОР. 2

КОРОТКО

□ У Херсоні за кошти ОБСЄ 30 колишніх військовослужбовців отримують спеціальність «адміністративний та муніципальний менеджмент в органах місцевої влади».

□ Прикордонники Луганщини затримали контрабандистів із компакт-дисками на суму 160 тисяч гривень.

□ В Одесі відкрився перший всеукраїнський фестиваль-конкурс «Молодь обирає здоров'я».

□ Реабілітаційно-лікувальний центр дитячого оздоровлення почав діяти в Тернополі.

□ У Луцьку стартувала загальноміська акція «Чистий двір, вулиця, місто — чиста Україна».

□ Школярі з постраждалих від повені районів Вінниччини отримали по 1000 гривень допомоги, передбаченої постановою Кабміну.

(За повідомленнями
Укрінформу.)

ПОДІЇ

Міграційні проблеми вирішуватимуть у Києві

Завтра в столиці України відкриється дводенний Європейський форум із проблем міграції на континенті, який проведе Парламентська асамблея Ради Європи. До Києва прибудуть міністри у справах міграції 47 держав—членів Ради Європи. Очікується, що на відкритті форуму виступлять Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, Генеральний секретар Ради Європи Террі Девіс, міністр Швеції з міграційної політики та біженців Тобіас Білльстрем, віце-голова Парламентської асамблеї і голова Комісії з міграції Корієн Джонкер, голова Конгресу місцевої та регіональної влади Ради Європи Явус Мільдон, а також міністр Франції у справах імміграції, інтеграції, національної ідентифікації та спільного розвитку Бріс Ортефе. Політики й чиновники обговорять проблеми міграції в Європі і спробують разом виробити механізми керування міграційними процесами.

Арештовано керівників військової частини у Лозовій

Військова прокуратура затримала керівників військової частини у Лозовій. У рамках розслідування кримінальної справи за фактом надзвичайної ситуації на складах у Харківській

області, де у повітря злетіли 95 тисяч тонн боєприпасів, арештовано командира та головного інженера військової частини.

Тим часом у Міністерстві оборони наполягають, що провини армії у виникненні пожежі на складах немає, однак визнають: існування величезного арсеналу весь час становило загрозу для райцентру. І хоча досі лунають поодинокі розриви і димлять руїни сховищ, та мешканцям не варто хвилюватися, каже командувач Сухопутних військ Іван Сvida, **передас «5 канал»**.

Варто зазначити, що уже повністю відновлено рух пасажирських, приміських і вантажних поїздів через станцію Лозова Харківської області. **Як повідомляє прес-центр Укрзалізниці**, зараз усі поїзди курсують згідно із діючим графіком і без затримок.

Готуй тести з осені

Міністерство освіти та науки збирається затвердити нові правила прийому до вузів найближчим часом. Про це заявив міністр освіти та науки України Іван Вакарчук. Затвердити ці правила відомство планує у вересні, щоб у листопаді абітурієнти наступного року могли зорієнтуватися з вибором вузу і почати готуватися до зовнішнього незалежного тестування.

Воно з цього року обов'язкове для всіх, хто бажає здобути вищу освіту. Щоправда, у 2009 році МОН планує скоротити кількість предметних тестів з 11 до 8.

► СТОР. 4

УРОЖАЙ-2008

Найкращим трудівникам — подарунки

Працю найкращих хліборобів Хмельниччини відзначила обласна влада. Адже до небувалого, більш як у півтора мільйона тонн, зернового врожаю області додалася й їхня частка. Просто на полі грамоти і подарунки отримали комбайнер Валерій Андрійчук та водії Григорій Бойко і Олександр Панчик із агрофірми «Перлина Поділля» Білогірського району. Ці хлопці зібрали урожай із восьмисот гектарів, намолотивши при цьому майже чотири тисячі тонн зерна. Другий результат в області здобули комбайнер та водії з господарства «Рідний край» Ізяславського району, зібравши три з половиною тисячі тонн зерна, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК**.

Українська держава та її цінності — це те святе, що є у нас

Виступ Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка під час урочистої церемонії відкриття третьої сесії Верховної Ради України шостого скликання

У суспільстві відбуваються доволі тривалі дискусії щодо довіри українському парламенту. І, на превеликий жаль, така довіра сьогодні дуже низька. Але хотів би розглянути це питання не з точки довіри до інституції як такої, а з точки зору довіри до політичних сил, до політиків, до фракцій, представлених у Верховній Раді. Мова повинна йти про підвищення довіри саме до українських політиків, адже вітчизняний парламент є не що інше, як відображення тих суспільних процесів, які сьогодні відбуваються в Україні. Мова повинна йти про те, що окремий народний депутат України особисто є носієм влади, і не потрібно ховатися за плечі чи то політичної партії, фракції, чи іншої політичної сили. Кожен народний депутат самостійний в прийнятті рішень і відповідальний перед українським народом за прийняття таких рішень.

Щодо ролі Верховної Ради України. Не можна зводити роль парламенту до механічного прийняття законів. Це засіб реалізації, це шлях до досягнення мети. Але механічне прийняття законів не є

роллю українського парламенту. Його роль у збереженні демократії, в збереженні демократичних цінностей, у поступовому розвитку української держави та українського суспільства. Ми як парламентарії зобов'язані це забезпечити.

Сьогодні демократія під загрозою. Треба відверто говорити, що лише парламент може зупинити цю загрозу. Загрозу диктатури особистості або диктатури того чи іншого клану. Лише ми з вами, як парламентська інституція, зобов'язані це зробити.

Політичне середовище України надзвичайно агресивне, в ньому не існує правил гри. Тоді як навіть на війні є правила. В українському політичному середовищі все відбувається на самознищення: зради, змови та «візантійщина». Це все основна ознака українського політикуму сьогодні. Але історія дуже жорстока та справедлива: всі триумфірати ще за часів Римської імперії закінчувалися однаково. Тому триумфірати сучасності будуть мати той самий кінець.

Шановні колеги, незважаючи на ту боротьбу, яка існує

між політичними силами, держава має об'єднатися, і українські політики зобов'язані об'єднатися біля національних пріоритетів. У нас немає іншого виходу. Адже українська держава та її цінності — це те святе, що є в українського парламенту, і те святе, що є у нас. Саме про це повинна йти мова.

У цій залі можуть бути різні позиції по Грузії, Абхазії чи по Південній Осетії. Але в цій залі не може бути різних позицій щодо України. Не для цього нас обирали. Ця зала повинна мати виключно консолідовану позицію щодо долі української держави. На порядку денному повинно стояти те, про що говориться не перший рік, — це закон про внутрішню та зовнішню політику. Ту карту, той магістральний шлях, який повинен консолідувати весь парламент. Він має визначити, яким чином і куди рухається Україна, яких результатів ми хочемо досягнути і які системні реформи ми проведемо в нашій з вами українській державі. Саме біля цього порядку денного повинен об'єднатися парламент. Необхідно прийняти такий закон та заспокоїти суспільство. Найважливіше — це стабільність та спокій в українському суспільстві, який може бути досягнутий за рахунок одного:

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

консолідації позиції біля національних пріоритетів. Все інше має відійти на відкуп політиків і стати нормальною політичною боротьбою між опонентами, а не політичними ворогами.

Мова повинна йти і про системні реформи, і про державний бюджет 2009 року, і про «Програму соціально-економічного розвитку України». Найважливіше, що нам треба зрозуміти, це те, що Україна — не бідна держава, гроші в державі є. Що треба зробити, то це сконцентрувати фінансовий ресурс і не давати можливості його розтягувати.

Україні необхідним було б визначити на 2009 рік чіткі пріоритети бюджетної політики. Це — освіта, охорона здоров'я, інфраструктура і беззбиткова політика української держави. Світ потерпає від криз, і ці кризи дали нові можливості й нові шанси для України. Ми маємо всі можливості відновитися як житиця Європи і як потужна аграрна держава. Тому і в бюджеті 2009 року, і в системних реформістських законах ми повинні негайно прийняти пакет законодавства, який стимулював би розвиток АПК і вивів би Україну на перші шаблони розвитку аграрного ринку у світі.

Новий політичний сезон стартував. Знову шукають компроміс

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час ранкового засідання позиції фракцій висловили:

Відмовитися від інтриганства

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, лідер «Нашої України» —

Народної самооборони» закликав до розгляду на засіданнях Верховної Ради лише принципових і ключових питань. «Ми закликаємо всіх відмовитися від тих питань, які так чи інакше пов'язані з інтриганством, політиканством чи друго-, третьорядними речами, сконцентруватися лише на головному. Безумовно, це питання російсько-грузинського збройного протистояння на Кавказі. Безумовно, це питання, яке потребує оцінки українського парламенту. Безумовно, бажано,

щоб український парламент поглянув на цю проблему з консолідованої точки зору», — наголосив він. Політик не виключив, що будуть різні думки. Але закликав об'єднатися на позиції поваги до територіальної цілісності кожної країни: Грузії, Росії, України і будь-якої іншої держави, яка сповідує принципи міжнародного права. «Якщо консолідованого рішення не буде, то єдність має продемонструвати коаліція демократичних сил», — заявив він.

Поставити крапку в боротьбі за владні повноваження

Лідер фракції БЮТ Іван КИРИЛЕНКО не зупинявся на політичних питаннях, а закликав перейти до практичної роботи з ухвалення законопроектів, які вже давно підготовлені парламентськими комітетами.

БЮТ, за словами лідера фракції, наполягає одразу обрати заступників Голови Верховної Ради, проголосувати закон про тимчасові слідчі та спеціальні комісії,

щоб вони були вагомим інструментом парламентського контролю.

«Ми також пропонуємо чітко унормувати вже сьогодні, привести у відповідність до Конституції закони про Кабінет Міністрів, Службу безпеки, Конституційний Суд. І на цьому на конституційному рівні поставити крапку в затяжній і безплідній боротьбі за владні повноваження. Є Конституція, її треба виконувати», — переконаний він.

Крім того, бютівці запропонували законодавчо вирішити проблеми вугледобувної галузі та шахтарів.

Зупинити процеси, які шкодять національним інтересам

Лідер Партії регіонів Віктор ЯНУКОВИЧ констатував: ніколи раніше українські парламентарії не заходили до сесійної зали із думками про загрозу національній безпеці України та територіальній цілісності нашої держави.

«Хто так раптово змінив біг історії? В ім'я чого Україна за лічені дні перетворилася з цілковито безпечної держави на майже прифронтову? Сьогодні в цій залі ми повинні дати відповіді на ці запитання і зробити не лише це. Ми повинні прийняти постанову, яка зупинить процеси, що вже завдають національним інтересам непоправної шкоди», — наголосив він.

Уберегти ЗС від небезпечних боєприпасів

Заступник голови фракції КПУ Валентин МАТВЄЄВ у своєму виступі привернув увагу до загрозливої ситуації у вітчизняних збройних силах, що продемонстрували недавні події у Лозовій на Харківщині, де знову

вибухнули боєприпаси. «Події на військових складах у Новобогданівці, Артемівську, на Хмельниччині, а тепер і в Лозовій на Харківщині викликали велике занепокоєння населення всієї України. А після останніх подій у Лозовій ми всі пересвідчилися, що Міністерство оборони, МНС уже вкотре борються з наслідками своєї ж таки бездіяльності», — заявив комуніст.

Підтримати шахтарів та аграріїв

«Я ще раз переконався, що в кожного з нас своя правда, у кожного своя Україна. Що поділ країни триває, і кожен хоче цей поділ зафіксувати для себе, щоб зберегти собі електоральну підтримку», — заявив лідер фракції «Блок Литвина», зробивши висновок з виступів керівників фракцій та Голови Верховної Ради України. На його думку, країну вкотре, як це було в 2004 році, «розрізають по живому» — як у питаннях внутрішнього облаштування, так і в питаннях зовнішньої політики.

Вже втретє за останній час соратники Президента не допустили до сесійної зали главу держави, який збирався виступити із зверненням до українського народу і до Верховної Ради України, звернув увагу колег Володимир Михайлович.

На його думку, треба, щоб Президент України виступив і сказав, що відбувається в країні, чому це відбувається, хто за це несе відповідальність, що потрібно робити далі і хто це повинен робити. І все це, наголосив лідер фракції «Блок Литвина», потрібно обговорити у Верховній Раді, написати разом законопроект про основні засади внутрішньої і зовнішньої політики, прийняти його і починати діяти.

«Треба не думати, як нині сподобатися людям перед виборами, приймаючи винятково крапкові рішення, а виробити вже зараз підходи, на яких буде формуватися бюджет на 2009 рік. Питань немає — треба прийняти рішення стосовно шахтарів (хоча треба було робити це раніше). Але, приймаючи його, давайте скажемо: а хто вже «намилився» вкрати вугільні підприємства, підписуючи з ними угоди про спільну діяльність?», — зауважив Володимир ЛИТВИН.

«Ви всі розумні люди, — звернувся Володимир Литвин до парламентаріїв. — Давайте разом об'єднуватися і приймати рішення!»

ЗАКІНЧЕННЯ НА 3-Й СТОР.

Новий політичний сезон стартував. Знову шукають компроміс

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
2 вересня

ПОЧАТОК НА 1, 2-Й СТОР.

Зареєструвалися 446 депутатів. Хвилиною мовчання вони пом'янули свого колегу Михайла Сироту, котрий трагічно загинув 25 серпня на 53-му році життя. Перший бере слово глава парламенту Арсеній Яценюк. У його виступі одразу лунають тривожні нотки. «Мова повинна йти про підвищення довіри до українських політиків, а український парламент є лише відображенням суспільних процесів в Україні», — констатував Голова Верховної Ради. За його словами, роль парламенту не може зводитися до механічного прийняття законів. Адже його головна роль — у збереженні демократії, демократичних цінностей, у поступальному розвитку української держави та українського суспільства. (Виступ друкується в номері).

Потім депутати затвердили порядок денний пленарного засідання: першими було вирішено розглянути законопроекти з питань оцінки ситуації в Грузії, яких внесено різними фракціями більше десяти, опісля — проекти законів про підвищення престижності шахтарської праці та про внесення змін до закону про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування щодо

сплати страхових внесків гірничими підприємствами (проекти депутата-регіонала Віктора Турманова), потім — обрання першого заступника та заступника Голови Верховної Ради, а також розгляд законопроектів про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради та про внесення змін до законів про Конституційний Суд і Кабінет Міністрів.

На 12.30 з ініціативи «НУ—НС» було скликано раду парламентської коаліції, однак бютівці на це засідання не прийшли. За словами лідера фракції «НУ—НС» В'ячеслава Кириленка, на раді коаліції пропонували обговорити погоджену позицію щодо голосування з грузинського питання, а також про недопустимість голосування за законопроекти про зміни до законів про Конституційний Суд і Кабінет Міністрів. Фракція «НУ—НС» запропонувала переголосувати порядок денний, виключивши з нього ці законопроекти. Але відповіді від БЮТ не було.

На проанонсоване засідання ради коаліції прийшов і глава парламенту Арсеній Яценюк, однак, оскільки там була присутня лише одна фракція, він повернувся до сесійної зали продовжувати пленарне засідання.

Відповідь БЮТ пролунала під час обговорення низки проектів постанов щодо російсько-

грузинського конфлікту. Лідер фракції БЮТ Іван Кириленко відкинув будь-які звинувачення на адресу фракції у розвалі коаліції. Однак, за його словами, бютівці вимагають вибачення перед лідеркою БЮТ Юлією Тимошенко, котру представники секретаріату Президента нещодавно звинуватили у багатьох тяжких злочинах.

Внесені на розгляд парламенту різними політичними силами проекти постанов щодо подій у Грузії, Південній Осетії та Абхазії були абсолютно різними. Зокрема, проект від Партії регіонів у авторстві Олени Лукаш передбачав, щоб Верховна Рада висловила занепокоєння ситуацією, яка склалася на Кавказі внаслідок збройного протистояння між військовими підрозділами Російської Федерації та Грузією. У проекті заяви парламенту пропонувалося визнати, що політична підтримка дій керівництва Грузії з боку Президента України та заяви МЗС України фактично спровокували погіршення відносин з Росією. Автори проекту постанови пропонували розпочати політичні консультації щодо прийняття змін до Конституції України з метою визначення позаблокового статусу нашої держави та консультації з метою позбавлення керівників держави права приймати рішення та діяти всупереч волі українського народу.

Комуністи внесли проект постанови, якою взагалі перед-

бачалося запропонувати Президенту України прийняти рішення про визнання республіки Південна Осетія та республіки Абхазія як незалежних держав та здійснити заходи, пов'язані зі встановленням дипломатичних та інших відносин із згаданими державами (проект Спіридона Кілінкарова та інших).

Проект заяви Верховної Ради з приводу російсько-грузинського конфлікту від «НУ—НС» в авторстві В. Кириленка, зокрема, засуджував збройний виступ Російської Федерації проти Грузії та наступне визнання Росією незалежності Абхазії і Південної Осетії, називаючи це «безумовним порушенням ключових норм міжнародного права і викликом усьому світові». У проекті заяви передбачалося підтримати незалежність і територіальну цілісність Грузії, а також йшлося про те, що передумовою міцного миру й стабільності на Кавказі має бути виведення російських військ з усієї території Грузії, заміна російського контингенту на миротворчі сили ООН, ОБСЄ, ЄС чи НАТО. Пропонувалося також Верховній Раді окремо висловити занепокоєння фактом використання бази російського Чорноморського флоту у Севастополі для виконання завдань, не сумісних зі статусом перебування Чорноморського флоту на території України.

Юліана ШЕВЧУК.

АКТУАЛЬНО

Закусили вудила?

Що змінилося у відносинах держава—підприємць за останні роки? Нічого, вважає голова Українського юридичного товариства Олег Березюк. Таку думку він висловив на прес-конференції в Києві. Попри декларацію з боку держави про всебічну підтримку малого та середнього бізнесу, випадки тиску на нього, шантажу, бюрократизму — не рідкість.

Яскравий приклад — історія підприємця Дениса Волосяна. У квітні поточного року він був затриманий у Києві працівниками Броварської податкової міліції і доставлений у тамтешню прокуратуру як свідок. І після ночі допитів затриманий і взятий під варту за підозрою у вчиненні злочину, передбаченого частиною 2 статті 209 Кримінального кодексу України. Тобто за підозрою у відмиванні коштів. Однак відмивання коштів має передувати незаконне їх отримання. А, як підкреслив на прес-конференції адвокат підозрюваного Ровшанбек Розметов, з постанови про порушення кримінальної справи не можна зрозуміти, який злочин скоїв його підзахисний перед легалізацією (відмиванням) доходів. Тому, вважає юрист, не можна стверджувати, що Денис Волосян відмивав брудні гроші.

Змушує поставити під сумнів заведену кримінальну справу і таке. Після багатьох апеляцій Дениса Волосяна 8 травня таки випустили під підписку про невиїзд. І, зверніть увагу, визнали запобіжний захід, застосований до нього, безпідставно(!) обраним. Але... Одразу ж і затримали. Бо, виявляється, двоє оперативників написали рапорти про те, що Денис Волосян у прокуратурі пропонував їм хабара. Поставимо запитання: а чому їм, а не працівникам прокуратури? Тим більше, що рішення про його затримання вносив помічник прокурора. Отже, тільки він і міг скасувати його, а не оперативники. Розуміємо, що запитання риторичне, але воно змушує багатьох, у тому числі учасників прес-конференції, висловлювати здогади, що справу сфальсифіковано.

До всього, Волосяна протримали під вартою цілих три тижні без будь-яких на те підстав. Тому один з суддів броварського суду звільнив підприємця, після чого, за словами свідків, йому погрожував прокурор Броварів. Наступного дня адвокат Ровшанбек Розметов отримав погрози і на свою адресу.

Олег Березюк нагадав: вирішувати, хто злочинець, а хто — ні, повинен суд. Але шлях від звинувачення фізичної особи до рішення суду має бути пройдений із дотриманням усіх законів, норм та правил. Інакше мрія про правову державу залишиться мрією.

Для участі у прес-конференції запрошувалися голови судів — Апеляційного Київської області і Броварського міськрайонного — та прокурор Броварів. Однак ніхто з них перед журналістами так і не з'явився.

Сергій МІЛЬНИК.

Дієздатність законодавчого органу залежатиме від бажання ефективно працювати

ДУМКИ З ПРИВОДУ

На запитання чого чекати від третьої сесії шостого скликання: порозуміння чи дострокових виборів? Відповідають:

Ксенія Ляпіна (НУ—НС):

Сьогодні насправді ніхто з провідних політичних сил не зацікавлений у дострокових виборах. Шоправда, дестабілізація парламенту також цікава деяким політичним силам. Зокрема, це демонструє Партія регіонів, щоб довести неефективність коаліції, а також БЮТ, тому що чинний уряд добре

виглядає на фоні неефективного парламенту. Тому в мене враження, що провідні політичні сили будуть із задоволенням робити різноманітні провокації, консервувати кризи, однак навряд чи до президентських виборів хтось наважиться на позачергові парламентські вибори. На жаль, уже зараз можемо спостерігати, що скоріше за все буде багато провокативних питань. Про це говорить навіть якість законопроектів, поданих в останні дні перед початком сесії. Здебільшого вони стосуються імпідменту Президента або посилення повноважень Кабінету Міністрів. Причому більшість документів вийшла з-під пера провладної фракції БЮТ. Цікавою виглядає ситуація, коли схожі документи майже одночасно виходять з-під пера Партії регіонів та БЮТу. Цікаво й те, що їх об'єднує нелюбов до Президента через втрачені персональні посади тощо. Все це схоже, як каже Голова Верховної Ради, на «візантійщину», яка прикривається розмовами про налагодження ефективної роботи.

На жаль, мої прогнози песимістичні. Не думаю, що до президентських виборів буде

ефективна робота. Хоча на якісь короткі моменти парламент здатний буде об'єднуватися.

Катерина Вашук (Блок Литвина):

Визначальним буде те, що президентська виборча кампанія наладить свій відбиток на поведінку основних політичних сил. Від того, наскільки політики поспішатимуть працювати на президентську виборчу кампанію, скільки уваги їй приділятимуть, залежатиме атмосфера в залі. Залежатиме вона

й від того, чи вдасться більшості об'єднатися після всіх заяв, які лунали останніми днями. Ті, хто вже вималював собі майбутню президентську гонку, мають розуміти: від результативності нинішньої сесії залежить і успіх президентської гонки. Тому дуже важливо, щоб було прийнято такі закони, як зміни до бюджету-2008, кошторис на наступний рік, а також законопроекти щодо розвитку ключових галузей народного господарства.

Взагалі, як депутат з досвідом, я зі щемом згадую роботу рад того скликання, коли народні депутати обиралися в округах. Існуюча система виборів фактично понизила роль Верховної Ради в політичному та економічному житті країни. Тож якщо говорити про дострокові вибори, то вони мало змінять ситуацію. Кожна коаліція буде дуже хисткою і не матиме належної переваги.

Леонід Грач (КПУ):

Всі добре пам'ятають, коли оголосили минулі дострокові вибори, казали: прийде новий склад парламенту — і ситуація зміниться. Насправді нічого не сталося і не станеться. Сьогодні олігархічна складова взяла гору над суспільством. А вона завжди живе над національними інтересами.

Думаю, що це буде найбільш контрпродуктивний парламент за всю історію. Вважаю, що цьому парламентові, крім грязі, вовтузіння та зіштовхувань, як усередині, так і ззовні, більше нічого не світить. На олар вітчизни він нічого не покладе. Взагалі ми зайшли в глухий кут. Вважаю, що спочатку треба знайти нового Богдана Хмельницького, вибрати його президентом, а вже потім усе інше.

Сергій Терьохін (БЮТ):

За фахом я економіст, а не політолог, тому мені важко відповісти на це запитання. Сподіваюся, що ми все-таки «вирулимо» на якусь більш-менш нормальну роботу. Хоча зауважити, на цю сесію Комітет з питань податково-митної політики має розглянути 126 проектів законів, третина з яких конче

потрібна для нормального бюджетного процесу. Тому роботи в нас дуже багато. Але все залежить від партійних босів. Домовляться — буду щасливий, не домовляться — будемо гуляти.

Ярослав Сухий (Партія регіонів):

Третя сесія виглядатиме як хвороба, що називається грип. Спочатку вірус, потім висока температура і нарешті одужання. Шоправда, можливе якесь ускладнення. Думаю, що врешті-решт парламент почне злагоджено працювати, бо нагромадилося багато проблем щодо народного господарства. Є речі, навколо яких ми можемо об'єднатися, просто не потрібно виносити в зал питання, які розколюють не нас, а суспільство. Адже ми відображаємо інтереси певних груп громадян.

Олена ГОРБУНОВА.

Від результативності нинішньої сесії залежить і успіх президентської гонки

Вітчизняні професійно-технічні навчальні заклади щороку випускають близько 300 тисяч кваліфікованих робітників, тоді як кількість вакансій, заявлених роботодавцями, сягає майже півтора мільйона, сказав заступник міністра праці і соціальної політики Віктор ОНИЦУК (*Укрінформ*)

У Польщі розпочалося спільне українсько-польсько-британське тактичне навчання аеромобільних підрозділів «Козацький степ-2008» (*Укрінформ*)

У НОМЕР

► *ДНІПРОПЕТРОВСЬК*

Колишніх учнів
закликають дарувати
вікна

Благодійна акція «Подаруй вікно школі», ініційована головою Дніпропетровської ОДА Віктором Бондарем, стосується, насамперед, випускників минулих років. Ними вже встановлено майже 4 тисячі квадратних метрів нових вікон. Завдяки спільним зусиллям цього річ поміняють усі вікна в дитбудинках та спеціалізованих школах-інтернатах обласного підпорядкування.

Тетяна ПЕТРОВСЬКА.

► *ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ*

Агроекологічний
університет отримав
статус національного

На Житомирщині з'явився перший навчальний заклад зі статусом національного — це агроекологічний університет. Відповідний указ Президента України на урочистостях з нагоди початку нового навчального року зачитав голова ОДА Юрій Забела, який свого часу теж закінчив цей вуз. Нині в університеті навчаються понад 11 тисяч студентів, є власні аспірантура та докторантура, за останні п'ять років захищено 106 дисертацій.

Олексій КАВУН.

► *ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ*

Навчальний рік
у постраждалих від
повені районах почнуть
1 жовтня

Одна школа у Вижицькому районі та дві — у Сокирянському відкриються не раніше 1 жовтня. Взагалі з 80 підтоплених навчальних закладів області до початку навчального року вдалося відремонтувати лише 22. Чинovníки від освіти стверджують, що там, де не встигли повністю підготуватися, існують лише дрібні недопрацювання, як-то: треба відремонтувати очисні споруди, замінити котли, електропроводку. Хоча до 1 жовтня все це обіцяють ліквідувати. Прем'єр-міністр доручила керівництву Чернівецької області скласти ще один кошторис на проведення відновних робіт у закладах освіти. Гроші виділятимуть на потреби конкретного навчального закладу. Поки влада долає проблеми, 230 учнів із шкіл, які не розпочали навчальний рік, сіли за парти в «Артеці».

Вл. інф.

Новий предмет — оподаткування

У Києві катастрофічно
не вистачає автостоянок

У столиці продовжує збільшуватися кількість автомобілів. За офіційними даними їх зареєстровано вже близько мільйона. Однак стоянок і гаражів в місті не вистачає. Тільки в Дарницькому районі близько 75 тисяч авто щодоби ночує просто неба на дитячих майданчиках, газонах, тротуарах, у скверах та парках.

— Наш двір постійно заставлено автомобілями. Вихлопи, бензин, дихати просто нічим, — обурюється киянка Ірина Василівна, яка живе на вулиці Вербицького. — Найбільше машин уночі. Вони стоять на дитячому майданчику. По всьому двору між гойдалками видно сліди від коліс. Скрізь поламані бордюри. Основна проблема — відсутність стоянки. Декілька тижнів тому біля нас її закрили.

Пенсіонер Василь Григорович ставить свій автомобіль біля дому. Чоловік мешкає на вулиці Ревуцького.

— Поставити машину — проблема. Стоянки в нашому районі переповнені, й незручно розташовані, — каже Василь Григорович.

рович. — Тому доводиться залишати свого залізного коня у дворі, де проживаю.

Скаржаться на автомобілістів і комунальники. Мовляв, до контейнерів зі сміттям не можливо під'їхати через велику кількість автомобілів.

— Дарницю називають суцільним будмайданчиком, — розповідає директор комунального підприємства з будівництва та експлуатації автостоянок і гаражів Дарницького району м. Києва Андрій Воробйов. — Адже жодна новобудова немає паркінгу. Наприклад, нещодавно ввели в експлуатацію два житлові будинки на вулиці Драгоманова, 6А. Однак місць для стоянок немає. Про них просто забули.

За словами А. Воробйова підприємство щороку облаштовує 2—3 сучасні стоянки, кілька тимчасових паркувань. Однак без сучасних багаторівневих паркінгів сьогодні не обійтися.

Крім того кількість стоянок в столиці продовжує зменшуватися. Тільки за останні 5 років було віддано під забудову близько двадцяти. Найгучніше виселення автовласників відбулося кілька тижнів тому по вулиці Вербицького. Понад тисячу автомобілів позбулися своєї багаторічної прописки. Наступною виселеною може стати стоянка на Льодовому стадіоні. Сьогодні тут зберігають свої автомобілі понад 700 чоловік. Проте ще минулого року зе-

мельна ділянка площею 1,7 гектара, де розміщена автостоянка, була продана приватній компанії.

Олександр ПЕКНИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Електромагнітне випромінювання в чернівецькій
школі перевищує норму в десятки разів

Батьки дітей, що навчаються в Чернівецькій школі №22, нарікають на те, що школярі часто хворіють, непритомніють. Це триває вже рік, відтоді, як через дорогу з'явилися дві базові станції мобільного зв'язку. Навіть за офіційною статистикою торік кількість звернень учнів до медпункту зросла на 10—15 відсотків порівняно з позаминулим навчальним роком.

Один із операторів мобільного зв'язку погодився оплатити приїзд працівників Цен-

тральної санепідемстанції МОЗ. Комісія за участі київського фахівця виявила в усіх

приміщеннях школи, а також на подвір'ї підвищений рівень електромагнітного випромінювання. У деяких кабінетах норма була значно перевищена. На прохання мешканців сусіднього будинку перевірили рівень випромінювання в багатоповерхівці поруч. На її даху показники виявилися удвадцяттеро(!) вищі за норму. Тут встановлено антени для бездротового Інтернету. Об-

ласна санітарно-епідеміологічна станція дозволу на їхнє встановлення не давала. Тож фахівці припускають, що саме ці антени стали причиною такого випромінювання. Тепер комісія має провести інвентаризацію всіх джерел електромагнітного випромінювання в радіусі кілометра навколо школи.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

ЦИФРА

158 пилорам призупинили роботу на Закарпатті

У Закарпатській області призупинено роботу 158 об'єктів лісопереробної промисловості, переважно — пилорам. Загалом перевірено 522 деревообробні підприємства з 706, які офіційно працюють на території області, повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в області. За наслідками перевірок у Тячівському та Великоберезнянському районах порушено кримінальні справи. Виявлення підпільних пилорам триває.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Готуй тести з осені

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ну, а цього навчального року 252 тисячі першокурсників почали свій студентський шлях. За шкільні парти 1 вересня вперше сіли 378 тисяч українських дітей. Міністр Вакарчук стартом нового навчального року задоволений. За його словами, він почався організовано. Навчальний процес налагоджений навіть у районах Західної України, що постраждали від стихійного лиха. Там було підтоплено 317 навчальних закладів.

Навчальний рік почався вчасно і для дітей з п'ятикілометрової зони Лозової Харківської області, де ще недавно на території військового арсеналу вибухали снаряди. Щоправда, частина місцевих школярів, поки не відремонтують їхні пошкоджені класи, навчатиметься в другу зміну.

Освітнє відомство проводить політику збереження сільських шкіл. Уже підготовлено проект закону, згідно з яким шкільні класи зможуть функціонувати за відвідуваності не менш як трьох учнів. Таким чином, МОН збереже від закриття більше тисяч середніх навчальних закладів по всій Україні. Це вельми далекоглядна акція в контексті прогнозованого збільшення народжуваності. Уже сьогодні в країні спостерігається гострий дефіцит з дошкільними установами, що їх масово закривали чи перепрофілювали на початку 90-х.

Ольга ВІТЕР.

Презентували «Полонію Житомирщини»

Міська громадська організація «Польське наукове товариство у Житомирі» презентувала інформаційно-аналітичне видання «Полонія Житомирщини».

Побачило воно світ за сприяння Державного комітету України у справах національностей і релігій у рамках програми «Відродження, розвиток та збереження етнокультурної самобутності національних меншин». Це солідна за обсягом книга (більш як двісті сторінок великого формату) розкриває широкий спектр життя польської громади області. Вміщені у збірнику статті розповідають про діяльність 36 польських громадських органі-

зацій різного спрямування та 18 художніх колективів, які пропагують польську культуру, про олімпіади, конкурси, фестивалі, що проводяться в області, навчальні заклади, де викладається польська мова, тощо. Під час презентації йшлося про те, що треба зробити, щоб польськомовне видання «Полонія Житомирщини» було повнішим і досконалішим. Було висловлено думку, що книжка може стати ще одним аргументом на користь того, щоб саме Житомир переміг у конкурсі міст, які претендують на відкриття в них Генерального консульства Республіки Польща.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото автора.

На знімку: автори видання — науковці Житомирського держуніверситету імені Івана Франка (зліва направо) кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри музики і хореографії Ірина Баладинська, кандидат біологічних наук, старший викладач кафедри ботаніки, голова Польського наукового товариства у Житомирі Ірина Першко, кандидат філологічних наук, доктор гуманістики Республіки Польща доцент Сергій Рудницький.

Дії Росії Євросоюз засудив, але жодних санкцій не запровадив

Лідери країн—членів ЄС на екстреному саміті у Брюсселі засудили рішення Москви визнати незалежність самопроголошених республік Південної Осетії та Абхазії. «Ці рішення є неприйнятним, і Європейська Рада закликає інші країни не визнавати проголошену незалежність, а також доручити Єврокомісії вивчити конкретні наслідки, що можуть витікати з цього», — йдеться у підсумковому документі, який **цитують УНІАН**. Проте жодних санкцій, про які говорили напередодні, не впроваджено. Лідери ЄС наголосили, що, враховуючи взаємну залежність Росії та ЄС, не існує альтернативи для спільних відносин, ніж відносини на базі співпраці, довіри та діалогу, на підставі поваги верховенства права та принципів, визнаних Хартією ООН і ОБСЄ.

З такою позицією погодилися і в Міністерстві закордонних справ України. Учора на брифінгу про це повідомив заступник мініс-

тра закордонних справ України Костянтин Єлісєєв. «Вважаю, що на даному етапі реакція ЄС була своєчасною і адекватною, і ми такий підхід підтримуємо», — сказав дипломат. «Ми вважаємо, що на даному етапі не треба значно драматизувати ситуацію і демонізувати Російську Федерацію», — додав він. На його переконання, сьогодні потрібен діалог, і саме на цей діалог налаштована заява лідерів ЄС.

Окрім засудження військових дій, лідери ЄС також заявили, що готові направити місію спостерігачів до зон конфлікту в Грузії та допомогти економічному розвитку республіки. Крім того, ЄС вирішив направити дослідницьку місію для вивчення на місці можливостей посиленої присутності ЄС в рамках європейської політики безпеки та оборони. У зв'язку з цим лідери країн Євросоюзу закликали Раду ЄС здійснити необхідну підготовчу

роботу для остаточного схвалення рішення про направлення такої місії вже з 15 вересня.

У підсумковому документі саміту також зазначається, що ЄС вже надав термінову допомогу Грузії і готовий надати додаткову допомогу для відновлення країни, включаючи райони Південної Осетії та Абхазії. «ЄС також готовий вивчити можливість посилення відносин із Грузією, зокрема, спрощення візового режиму і можливе створення поглибленої зони вільної торгівлі, за умови створення необхідних умов», — написано в документі. ЄС також вирішив скликати найближчим часом конференцію донорів для відновлення економіки Грузії.

Доносити європейську політику до господарів Кремля доведеться Президенту Франції Ніколя Саркозі, країна якого нині головує в ЄС. Його черговий візит до Москви заплановано вже на 8 вересня.

Китайському судну заборонили ввійти в Одеський порт

Китайський контейнеровоз, підходячи до Одеського морського торгового порту, запросив «добро» на швартування й розвантаження судна. Капітан порту після вивчення даних про технічний стан судна і вантажів вирішив заборонити морякам з Китаю ввійти в гавань порту. З'ясувалося, що в одному з контейнерів перебував вантаж хімічної речовини тетрахлориду кремнію. Контейнер з хімречовиною був розгерметизова-

ний. Ця хімічна сполука перевозиться у вигляді рідини, що випаровується на відкритому повітрі. У момент випару починає активно виділятися в атмосферу хлор. У разі вдихання й потрапляння на шкіру ця речовина спричиняє хімічні опіки й рани, які важко гояться. «Морський шлагбаум» для китайського судна буде піднято лише після того, як усунуть усі неполадки з герметизацією контейнера.

Вл. інф.

Війська, дислоковані в Бангкоку, не будуть озброєні

Про це заявив головнокомандувач сухопутних військ Таїланду генерал Анулпонг Паочинда, **передає Рейтер**. У Бангкоку вже кілька днів тривають акції протесту опозиції, яка вимагає відставки уряду на чолі з прем'єр-міністром. Напередодні в результаті сутичок загинула одна людина і 37 одержали поранення. У місті введено надзвичайний стан. Прем'єр-міністр країни Самак Сунтаравет висловив сподівання, що він не буде діяти довго, **передає Бі-бі-сі**. А представники опозиції не мають наміру підкорятися режимові надзвичайного стану. «В'язниць не вистачить для нас усіх», — заявив лідер Народного союзу за демократію Чамлонг Срімунг, виступаючи перед кількома тисячами своїх прихильників.

Лікарня дасть притулок бомжам і лікуватиме їх

У Луганській області, що посідає друге місце в Україні за рівнем захворюваності на туберкульоз, прийшли до необхідності створення спеціальних геріатричних відділень. Тут тимчасово утримуватимуть та лікуватимуть осіб без певного місця проживання, яким потрібна постійна соціально-побутова й медична допомога. Особливу увагу приділятимуть людям, які звільнилися з місць позбавлення волі. Пархоменківська сільська лікарня, незважаючи на недостатнє матеріальне забезпечення, вже сьогодні в змозі виділити приміщення на десять ліжко-місць під геріатричне відділення. Заявила про такі можливості й Новосвітлівська сільська лікарня.

Досвід Красnodонської райлікарні підтверджує доцільність нововведення. Близько півсотні громадян зазначеної категорії перебували там майже 2 роки. Тут їх не тільки лікували від найнебезпечніших інфекційних захворювань, а й проводили профілактику.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

На «Острові надії» ловили рибу

На Жуковому острові, що розташований на околиці столиці, відбувся чемпіонат зі спортивного

рибної ловлі серед людей з обмеженими можливостями «Острів надії». Ці змагання, як вважають

їх організатори — підприємство «Вілчер» Всеукраїнської організації «Союз організацій інвалідів України» за сприяння Міністерства України у справах сім'ї, молоді і спорту, Федерації риболовного спорту України та інших державних інституцій, — стали першим етапом щорічного чемпіонату рибалок. Його мета — повернення людей, які з різних причин втратили певні фізичні можливості, до повноцінного життя. У змаганнях взяли участь усі бажаючі, хто, незважаючи на обмежені фізичні можливості, як і раніше, захоплюється риболовлю та веде активний спосіб життя.

Довго визначатися з місцем проведення змагань не довелося. Жуків острів, що розташований у заповідній зоні, за сло-

вами президента Федерації санного спорту України, директора підприємства «Вілчер» Всеукраїнської організації інвалідів України» Олександра Пустовойта, — єдина облаштована в Києві територія, де люди з обмеженими фізичними можливостями можуть повноцінно відпочити. Пустовойт каже, що отримав дозвіл на відведення земельної ділянки, де проходили змагання, її облаштували для відпочинку таких людей і навіть домоглися, щоб цю територію включили до земельного кадастру. Але потім чомусь викреслили, пояснивши Олександрові, що до земельного кадастру організацію інвалідів включили випадково. Зараз справа перебуває в суді. А більш пристосованої території для активного відпочинку інвалідів на березі Дніпра в столиці, на жаль, немає.

Фото Прес-КІТ.

На знімку: під час чемпіонату.

► США

На зміну ураганові «Густав» іде не менш небезпечна «Ханна»

Ураган «Густав», що обрушився напередодні на південне узбережжя США, швидко втрачає свою силу. Національний ураганний центр уже понизив рівень небезпеки урагану з другої до першої категорії за міжнародною шкалою. Попри це близько 90 відсотків мешканців штату Луїзіана, де знаходиться місто Новий Орлеан, були евакуйовані. На думку американських метеорологів, говорити зараз про те, що небезпека минула, — передчасно. За останніми даними, стихійне лихо залишило без електрики 800 тисяч мешканців Луїзіани. Також стихія практично паралізувала видобуток нафти в Мексиканській затоці.

У той час як «Густав» втрачає силу, її набирає інший ураган — «Ханна», що почався біля Багамських островів. Метеорологи вже оголосили штормове попередження для центральної і південно-східної частини Багам. За прогнозами, ураган досягне берегів США до п'ятниці й обрушиться на штати Джорджія та Південна Кароліна.

► ЯПОНІЯ

Глава кабміну подав у відставку

Без прем'єр-міністра залишилася Японія. Глава японського кабінету міністрів Ясуо Фукуда пішов у відставку. Його колеги по Ліберально-демократичній партії назвали такий крок зрадою. Критикують вчинок і в таборі опозиції, називаючи екс-прем'єра безвідповідальним, і вимагають розпустити нижню палату парламенту та призначити вибори. Колишній глава уряду взяв на себе відповідальність за проблеми у внутрішній політиці й економіці країни. А от щоб їх розв'язати, на його думку, потрібна нова команда. Правляча партія тепер має вибрати нового лідера, котрий і очолить японський уряд.

Найімовірніше, що кандидатом на вакантну посаду прем'єр-міністра буде Таро Асо, генеральний секретар правлячої ліберально-демократичної партії. Він відомий як політик консервативних поглядів, прихильник твердої лінії стосовно Північної Кореї і супротивник зміни законів на користь спадкування трону жінками.

► КОНГО

Зник літак зі співробітниками Місії ООН

На сході Демократичної Республіки Конго зник літак зі співробітниками гуманітарної Місії Організації Об'єднаних Націй. За даними представників місії, невелике повітряне судно, на борту якого могли перебувати до 19 пасажирів, прямувало зі столиці цієї центральноафриканської країни — Кіншаси до міста Букава. Однак воно не зробило посадки ні в цьому місті, ні на сусідніх аеродромах.

Міністр агрополітики Юрій Мельник провів учора переговори в Російській Федерації про інспектування українських виробників м'яса (*Укрінформ*)

Діти з Івано–Франківщини прибули на відпочинок у Луганський оздоровчий центр «Південний», який розташований у Криму (*Укрінформ*)

СПОРТ

Вдалий дебют

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 7-й тур. «Дніпро» — «Металіст». 2:0. 6 000 глядачів. Арбітр — Венгер (Київ). **Голи:** Калиниченко, 27, Ротань, 29.

Це був перший поєдинок для Володимира Безсонова в чемпіонаті біля керма «Дніпра». Новий наставник змінив тактику команди, випустивши у стартовому складі двох нападників, недавніх форвардів «Шахтаря» Андрія Вороб'я та Олексія Беліка і одного опорного півоборонця. Також тренер надав можливість зіграти весь матч новобранцеві, 23-річному бразильському оборонцеві Едуардо Алсідесу, котрий виправдав довіру, зіграв відмінно.

І хоча Воробей в середині першого тайму зазнав травми і його замінив Ролан Гусев, атакуюча ініціатива дніпрян не зменшилися. Незабаром вони двічі пробили оборону харків'ян, і цього вистачило господарям для перемоги.

Після перерви гра помітно пожвавилася і пішла на зус-трічних курсах. У другій половині тайму ініціативою більше володів «Металіст». Однак це не принесло йому дивідендів.

«Металург» (Донецьк) — 18 очок, «Динамо» — 16, «Ворскла» — 14, «Металіст», «Дніпро» — по 12, «Чорноморець» — 10, «Зоря», «Кривбас», «Металург» (Запоріжжя), «Арсенал» — по 9, «Шахтар», «Карпати» — по 7, «Львів», «Харків» — по 5, «Таврія» — 4, «Іллічівець» — 3.

Воронін у «Герті» — офіційно

Форвард збірної України та англійського «Ліверпуля» Андрій Воронін нинішній сезон проведе на правах оренди в берлінській «Герті». Про це повідомляє офіційний сайт ліверпульського клубу. Воронін перейшов до «Ліверпуля» 2007 року і в 27 матчах забив шість м'ячів, не зігравши жодної офіційної гри в поточному сезоні.

«Срібна» втіха

Футзал. Копер (Словенія). XI чемпіонат світу серед студентів. Фінал. **Португалія — Україна. 5:1.** До речі, на старті турніру українська збірна перграла Португалію — 4:2.

За команду України виступали: Дмитро Литвиненко, Кирило Ципун, Михайло Романов, Роман Вахула, Дмитро Сорокін, Дмитро Сильченко, Сергій Зінченко, Євген Рогачов, Олександр Сорокін, Вадим Іванов, Сергій Журба. До тренерського штабу новоспечених віще-чемпіонів Європи увійшли: Геннадій Лисенчук, Володимир Залойло і Роман Ковальчик.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Козачки» крайніх хат не захистять

Глава зовнішньополітичного відомства Великої Британії Девід Мілібенд, перебуваючи минулого тижня в Києві, крім традиційних дипломатичних еківоків на кшталт того, що Україна — чудовий приклад тих переваг, які виникають, коли «країна бере свою долю у свої руки», все-таки дозволив собі доброзичливу пораду. Якщо відкинути дипломатію, її сенс зводився до простого: час забути про ганебну роль козачка при пихатій сусідці. «Ваша незалежність, — сказав він, — вимагає нових відносин з Росією — партнерства рівних, а не стосунків хазяїна і слуги».

З «туманного Альбіону» іноді краще можна розгледіти, що відбувається за горизонтом, ніж зсередини країни, де з доброю видимістю начебто не повинно бути проблем. І в географічному, і в політичному, і в історичному вимірі. На жаль, усі ці виміри ніяк не позначаються на «гардеробі» українців: через найкрутіші «брендові» піджаки багатьох політиків і простецькі куртки їхніх прихильників визирають краї лакейської уніформи. Бути козачком звичніше і не так марудно, як партнером...

Останнє соціопитування на тему «Безпека України на тлі конфлікту в Грузії», проведене Інститутом стратегічних досліджень», — ще одне підтвердження цього факту. За результатом опитування, оприлюдненим днями директором інституту Юрієм Рубаном, майже 42 відсотки наших співгромадян вважають, що наша хата має бути крайньою, тобто влада не повинна підтримувати жодну зі сторін у російсько-грузинському конфлікті. Можна було б списати цю «цифру» на прояв

знаменитої української поміркованості й обережності, якби їх не перекреслила практика: крайні хати зазвичай перші стають об'єктами нападу.

Виявило соцідослідження ще одну проблему суспільства: більш ніж половина українців не вірить, що Україна нині здатна власними силами захистити свою незалежність і територіальну цілісність. Щоправда, ця проблема може стати і порятунком, якщо, звісно, наша влада буде спроможна виконати взятє на себе завдання — переконати націю, що всі дороги ведуть до НАТО. Переконати так, як переконалася сама секретар РНБО Раїса Богатирьова: з опонентки ідеї до її твердої прихильниці. «Події в Грузії засвідчили, якщо країна не залучена до спільної організації безпеки, то навіть чинні заходи міжнародної безпеки не можуть бути адекватними у цій країні, бо вона залишається наодинці з проблемою, — звертає увагу Раїса Василівна. — І це є відповідь для України, чи продовжувати в'гатися, чи пришвидшити визначений законодавчо рух країни..., щоб гарантувати безпеку, територіальну цілісність краї-

ни, єдність поглядів суспільства у цих питаннях».

Нам поки що далеко до НАТО. Немає і єдності поглядів суспільства. Це підтверджують не лише соціопитування. Щоб переконатися в генах прислужництва, про яке зауважив британський міністр, можна й не проводити спеціальних досліджень. Варто послухати гарячкові промови деяких українських політиків, варто прочитати статті деяких українських журналістів. Стільки твердолобості навіть не у випадках проти конкретно Юшенка чи Саакашвілі — президенти приходять і відходять — в антиукраїнській, антигрузинській істерії, зловтіхи за невдачі у своєму ж домі, стільки гнучкості у прогинанні хребта перед тими, хто, незважаючи на заслуги, так само зневажливо списує «козачків» до «недорозвинутого племені хохлів», як і демонізованих ними націоналістів. Послугами лакуз, як відомо, користаються, але самими ними гидують навіть найласіші до лестощів і схиляння господарі-самодури...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Європейці обрали компроміс

ТЕМА

У Брюсселі відбулося екстрене засідання Європейської Ради, на якому обговорювалася ситуація, що склалася після грузино-осетинського конфлікту, військової операції Росії на території Грузії і визнання Москвою незалежності Абхазії та Південної Осетії, стан відносин ЄС з Росією.

Проблема полягала в тому, що країни-члени ЄС не мали спільної позиції щодо цієї ситуації. Деякі з них, котрі ЗМІ називали «яструбами», — Польща, Естонія, Латвія, Литва та Великобританія вимагали жорсткої реакції і зближення ЄС з Грузією та Україною, а також введення в зону конфлікту міжнародного миротворчого контингенту. Інші — «голуби» — Італія, ФРН, Болгарія, Греція, Угорщина, які залежать від російських енергоносіїв або беруть участь у спільних проектах спорудження газогонів, мають м'якшу позицію. «Посередині» — Франція, яка головує у спільноті, добивалася від Європи єдності. А президент Саркозі намагався протиснутися вузькою стежинкою між ними всіма.

Хоч експерти прогнозували, що переможе здоровий глузд, і саміт ухвалить помірковану резолюцію, однак не виключався також жорсткіший сценарій. Але результатом багатогодинних дискусій став компроміс: у підсумковій декларації саміту ЄС, який засудив визнання Росією незалежності Абхазії і Південної Осетії, не йдеться про санкції і погіршення відносин з Москвою, але багато — про співробітництво з Грузією. Водночас до повного виведення російських військ з території Грузії призупинені переговори ЄС і Росії з базової угоди про співробітництво.

У такий спосіб враховано інтереси і «яструбів», і «голубів», а Саркозі вдалося прокласти стежинку між старою і новою Європою. Також головуюча у спільноті Франція попросила НАТО не втручатися у процес і підтвердила намір взяти Грузію та Україну під опіку.

У цілому підсумкова резолюція екстреного саміту ЄС — це

компроміс на компромісі. Скажімо, Польща зокрема, вважала за необхідне укласти спеціальну угоду Брюсселя з Україною, Грузією та Молдовою про створення нової програми «Східне партнерство ЄС». І вона буде розроблена вже незабаром. Утім, про запрошення до ЄС ані Грузії, ані України не йдеться. Президент Франції Саркозі про це сказав так: «У нас попереду велика робота зі зміцнення зв'язків з Україною, але без можливого вступу». Грузія, за його словами, в ЄС і не просилася.

Тепер про те, на що сподівалися і чого очікували найбільш радикальні учасники, спостерігачі та зацікавлені особи: покарання Росії, запровадження санкцій проти неї, передовсім економічних. Цього не сталося: ЄС заявив, що перегляне відносини з Росією через збройний конфлікт Москви і Тбілісі та замислиться над продовженням діалогу в деяких галузях. Тобто Європа, зокрема Франція, наполягає на необхідності діалогу з Росією. Ніколя Саркозі, за повідомленням газети «Франкфуртер Альгемайне цайтунг», розставив наголоси: «Конфлікт навколо Грузії не є приводом грати м'язами Росії і Заходу, і ключ до його розв'язання — не в руках НАТО. Санкції проти санкцій — хто з цієї ситуації вийде переможцем?» Щодо Абхазії і Південної Осетії, то ЄС пропонує визначити їхній статус на міжнародних переговорах — з питань, обумовлених у документах ООН.

Але чи не найчіткіше свою позицію (чи тільки свою? — Авт.) пояснив прем'єр Італії Сильвіо Берлусконі: «Росія досі є військовою державою з ядерним потенціалом, який десять разів може знищити все населення планети, країною, економіка якої демонструє щорічний приріст на 7—8%, країною з нафтою і газом, яких потребує Європа».

А в Європи з цим — власні проблеми. Німецька газета «Тагесшпільгер», як на мене, дуже конкретно підсумувала результати саміту: «Нині найголовніше те, що криза, котру спричинили російські дії у Грузії, не призвела до розколу Європейського союзу».

Які висновки з цієї історії має зробити Україна?

Валентина ПИСАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

У столичному Міжнародному виставковому центрі (Броварський проспект, 15В) у рамках відзначення Дня підприємця відкрито виставку-ярмарок найкращих товарів та послуг малих і середніх підприємств Києва.

Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Житомирян привітали з новими тарифами

Півроку протрималися в Житомирі тарифи на опалення та гаряче водопостачання. З 1 вересня виконком ввів нові замість тих, що діяли з березня. До нового року планово вони зростатимуть щомісяця. Зокрема, за гарячу воду за кожного члена сім'ї у вересні треба платити не 32,53 грн., як було раніше, а 35,95 грн., а в грудні — 38,74 грн. А плата за тепло в грудні сягне 4,78 грн. за квадратний метр площі (за попереднім тарифом було б 3,87 грн.). Отож сім'я з п'яти осіб за трикімнатну квартиру площі 66 квадратних метрів заплатить у грудні за тепло і гарячу воду 509 грн. 18 коп.

Олексій КАВУН.

Зарано зраділи...

ПРОБЛЕМА

Минулого тижня Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила, що Кабмін знизив до мінімуму відрахування, які здійснюються під час будівництва житла. Крім того, за її словами, українські забудовники змушені платити низку зборів, частка яких у собівартості будівництва житла сягає 49,5%. І оголосила, що рішенням уряду їх буде скасовано. Тож вартість житла в столиці має знизитися на 50%.

Але в ЗМІ відразу з'явилися коментарі щодо неможливості реалізації цієї ідеї. Зокрема в Києві, на який постанова Кабміну не поширюється, бо він має спеціальний статус, що випливає із закону «Про столицю України — місто-герой Київ». Відповідно до нього Київрада і КМДА мають право кожний у рамках своєї компетенції «залучати кошти інвесторів (збудовників) у порядку пайової участі у створенні соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури міста за нормативами, затвердженими Київрадою. А представники міської влади заявили, що не підкорятимуться Кабміну, оскільки його рішення суперечить Конституції.

Київрада з посиланням на Закон про столицю оприлюднила документ, у якому сказано, що його ухвалено «з метою не допустити зриву введення в експлуатацію запланованих у 2008 році шкіл, дитячих садків, поліклінік, соціального житла та ін-

ших соціально важливих для територіальної громади об'єктів». З метою відновлення соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури Києва і захисту соціально незахищених верств населення. Представники міської влади вважають, що Прем'єр-міністра ввели в оману «ті міністри, котрі лобіюють інтереси забудовників».

Крім того, за інформацією КМДА, в Києві пайова участь становить 3—7% у вартості одного квадратного метра житла і кошти від неї йдуть на будівництво дитячих садків, поліклінік та іншої соціальної інфраструктури. Тож, якщо скасувати пайову участь забудовників, столиця втрапить близько 1,5 млрд. грн., що може призвести до зриву програми її соціально-економічного розвитку.

Поки влада з'ясовує, хто компетентні-

Фото Юрія ПЕРЕБАСОВА.

ший у цій галузі, потенційні покупці житла, що було зраділи, ховають надії на його купівлю за доступними цінами.

Валентина ПОЛЩУК.

ЖИТТЯ ЯК ВОНО Є

Невже дочекаємося?

Вимоги до столичних маршруток стануть жорсткішими. Профільні управління Київської міської державної адміністрації розробили умови організації і проведення конкурсу на перевезення пасажирів.

Привілеї, зокрема, матимуть транспортні засоби, що працюють на альтернативному паливі, або оснащені приладами для зменшення токсичних викидів. Умови конкурсу вимагають, щоб у салонах було не менш як 21 місце для сидіння і двоє автоматичних дверей. Машини мають бути не «старші» п'яти років.

Перевага — за перевізниками, транспортні засоби яких оснащені кондиціонерами і найновішими навігаційними системами спостереження і зв'язку. Враховуватиметься також рівень запропонованих тарифів. Нові умови вимага-

ють від перевізників обов'язкової інтеграції в системи автоматизованого диспетчерського управління пасажирським автомобільним транспортом і безготівковим розрахунком за допомогою електронних платіжних засобів.

У центральній частині міста перевезення здійснюватимуться автобусами великої і дуже великої місткості з низьким рівнем підлоги для пересування людей з обмеженими можливостями. Під час руху водіям буде заборонено розмовляти з пасажирами, по мобільному телефону, їсти, пити чи курити, а також приймати плату за проїзд. Замість цього обов'язковою буде видача талонів на проїзд під час зупинки, а саму зупинку можна буде здійснювати тільки у визначених маршрутом місцях.

Петро ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Леді керують не гірше

У Києві з'явився центр водійської майстерності для жінок. Засновники наголошують, що їхнє головне завдання — довести: леді керують автівками не гірше, ніж чоловіки, а також спростувати поширений міф про жінку за кермом.

Одну з них — Вікторію Возну — жарти та негативне ставлення чоловіків до вміння леді управляти залізним «конем» спонукало створити для них автошколу. Втім, не лише це: вона на власному досвіді переконалася, що чоловіки-інструктори з водіння не можуть навчати цього мистецтва жінок, бо не розуміють їхньої психології та не вірять у здібності учениць на підборах.

У центрі водійської майстерності обіцяють навчити бездоганно керувати автомобілем тому, що жінка жінку завжди легше зрозуміє. Адже їхня невпевненість за кермом — не що інше, як стереотипи. Насправді вони керують автівками не гірше, ніж чоловіки. І навіть роблять це обережніше.

За словами начальника відділу зв'язків з громадськістю управління ДАІ Києва Євгена Кравця, у столиці реєструється приблизно 300 аварій. Частка так званих жіночих ДТП — 10—12 відсотків. Водночас інспектори ДАІ наголошують: головне на дорозі не стать водія, а те, чи дотримується він правил дорожнього руху...

Микола ЧЕМЕРИС.

Стукаємо, громадяни, стукаємо...

За півроку в Києві за допомогою місцевих жителів правоохоронці виявили 580 орендодавців, що не платили податки.

Порушників оштрафували на 400 тисяч гривень. Таких результатів податківцям вдалося досягти з допомогою громадян — сусідів тих, хто здає квартири в оренду. Найцікавіше, що самі інформатори нічого ганебного у своєму вчинку не бачать: «Від приїжджих квартирників тільки шум і гамір. Бідолашні сусіди терплять незручності, а поскаржитися нема кому», — стверджує мешканка Лісового масиву Г. А інший «добровольець» — мешканець Позняків Д. вважає, що квитанції з боргами від «Київенерго» надійшли киянам саме через те, що орендарі не платять за послуги енергетиків. Чи так?

До речі, повідомлення в податкову інспекцію були не анонімними, а із зазначенням повної адреси. Але, з етичних міркувань, ми все-таки обмежилися ініціалами: мало що буває...

Зінаїда ШКУРКО.

Вулиця з багатостороннім рухом

Розпочалися Тижні німецької культури

Саме так — тижні, оскільки це свято спілкування двох народів через музику, театр, кіно, літературу, образотворче мистецтво, політичні дискусії, радіо, телебачення, конференції з широкого кола сучасних проблем і двосторонніх зв'язків триватиме до початку листопада.

Представляючи проект під час прес-конференції, Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні доктор Ганс-Юрген Гаймзот сказав: «Культура — це не вулиця з одностороннім рухом, а живий обмін, що постійно розвивається. У розумінні цього і розвивалася німецька культура й мистецтво в останні десятиліття — до сьогодні. У Європі з дедалі тіснішими зв'язками німецька культура й мистецтво збагачували інші народи, і самі збагачувалися та черпали натхнення від багатьох сусідів».

Організатори прагнуть у такий спосіб звернутися до українців з тим, щоб розбудити у них інтерес до Німеччини, що могло б дати поштовх до двосторонньої співпраці. Для цього під час Тижнів культури в Україні буде представлена різноманітна панорама життя сучасної Німеччини. Мешканці Києва, Одеси, Чернівців, Льво-

ва, Харкова, Івано-Франківська, Донецька, Вінниць, Канева, Сімферополя, Євпаторії, Ялти, Корсуня-Шевченківського матимуть нагоду побувати на театральних виставах, книжкових ярмарках, художніх виставках, стати учасниками літературних читань, взяти участь у симпозіумах.

Особливий розділ програми — музичний. Німеччина представляє молодіжні оркестри — духовий і гітаристів, а також Бундсверу та президентський, різноманітні концерти, де звучатиме сучасна і старовинна музика.

Вчителі німецької мови зможуть підвищити кваліфікацію та ознайомитися із сучасними методиками викладання мови на семінарах, ярмарках вузів та освіти.

Дізнатися про те, де, що й коли відбуватиметься, можна на сайті посольства Німеччини в Україні за адресою www.kiew.diplo.de

За словами пана посла, на проведення Тижнів німецької культури в Україні спрямовано понад 500 тисяч євро. Навряд чи можливо було б реалізувати цей проект без сприяння німецьких та українських партнерів і спонсорів. Участь у ньому взяли Гете-Інститут в Україні, авіакомпанія «Люфтваганза», корпорації «Сіменс» та «Метро», Фонд Віктора Пін-

чука, Рінат Ахметов (компанія SystemCapitalManagement), Сергій Тарута (Індустріальний Союз Донбасу).

Валентина ПИСАНЬКА.

На знімках: Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Ганс-Юрген Гаймзот; завідувач відділу культури Посольства Німеччини в Україні і джазовий гітарист Жан П'єр Фрьолі представить свій другий компакт-диск, створений у Чернівцях разом з маркою «Інтервал».

Фото надані Посольством Федеративної Республіки Німеччина в Україні.

За матеріалами інформаційних агенцій, прес-служби КМДА та кореспондентів «Голосу України».

СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Без ремонту

Корпорація «Київавтодор» заявила, що ремонтувати асфальтове покриття проїзної частини Хрещатика після па-раду військової техніки немає потреби: воно не постраждало. Хоча на ньому і виявлено незначні ушкодження верхнього шару глибиною 1—2 мм. Також навантаження від техніки не перевищило проектне на конструкції підземних пішохідних переходів.

Чий балкон кращий?

Конкурс «Квітучі балкони», що стартував 18 серпня, одержав уже фотографії балконів, які претендують на перемогу. 30 вересня буде підбито підсумки. Власники найкрасивіших київських балконів одержать грошові заохочення від 1000 до 300 грн.

Усе про Антарктику

У Києві планується відкрити музей «Terra Antarctica — материк нових знань», що ознайомлюватиме з історією досліджень Антарктики вченими на Українській антарктичній станції «Академік Вернадський». У майбутньому також буде створено науково-популярні фільми про експедиції в Антарктику та розробку Інтернет-сайту, присвяченого науково-дослідній роботі на станції «Академік Вернадський».

Посадка прямо в місті

В аеропорту Київ (Жуляни) відповідно до генерального плану підготовки його до Євро-2012 розпочато роботи з реконструкції і модернізації. Він буде резервним для прийняття і вильоту пасажирів. Аеропорт зможе приймати літаки типу «Boeing-737» і класом нижче. Збільшиться і пропускна спроможність.

Порушив? Щоденник!

Школярам, які порушили правила дорожнього руху, інспектори столичної ДАІ зроблять запис про це в щоденнику — для батьків, щоб звернули увагу. А дітей, котрі правильно переходять вулицю, заохочуватимуть: уже виготовлено спеціальні значки, що їх даїшники вручатимуть зразковим пішоходам.

Молитва подорожчала

Інфляція вплинула і на справи церковні: не тільки свічки, а й молебні, вінчання та інші нематеріальні послуги тепер коштують набагато дорожче. Збираючись до храму, люди вже звикли не тільки налаштовувати думки на піднесений лад, а й брати із собою гроші. Однак останнім часом відвідування церкви потребує дедалі більших витрат. Якщо раніше молитва «За здоров'я», «За упокій» коштувала 1 грн., то тепер у різних храмах її вартість становить від 5 до 13 грн. — у кожному по-різному. Майже удвічі зросли розцінки на проведення вінчань, відспівувань, сорокоуств. На такі послуги фіксованої ціни немає. Це пояснюється збільшенням орендної плати на землю, комунальних послуг і загальним зростанням цін.

У сезоні переробки, що розпочався, виробництво цукру з буряку нового врожаю очікується в обсязі 1,5 млн. тонн (торік — 1,86 млн. тонн)

Частка пшениці високих 1 і 2 класів у новому врожаї становить у сумі майже один відсоток

ПОВЕРТАЮЧИСЬ
ДО НАДРУКОВАНОГО

У цієї землі історична цінність

Наша газета вже писала про конфлікт, який виник з приводу будівництва гранітного кар'єру поблизу села Недайвода, що в Криворізькому районі на Дніпропетровщині.

В матеріалах «Заповідну територію сільради перетворюють на кар'єр» («Голос України» за 13 серпня ц. р.) і «За крок до вибуху» (за 27 серпня) йшлося про те, що селяни погрожують лягти під бульдозер, щоб не допустити відкриття кар'єру поруч з їхніми будинками. Вони стверджують, що вести розробки в цих місцях протизаконно, оскільки ділянка, де планують розмістити кар'єр, має заповідну та історичну цінність. Тут чимало рідкісних червонокнижних рослин, скіфські кургани, а під час Великої Вітчизняної загинули тисячі воїнів, багато яких дотепер не перепоховано.

Депутат Дніпропетровської обласної ради Юрій Придачий (на знімку) рішення облради «Про попереднє погодження надання ТОВ «Граніт Груп» земельної ділянки з

метою користування надрами» намагається тепер оскаржити в суді. В його позовній заяві, зокрема, йдеться про те, що це рішення суперечить указу Президента України в зв'язку із належністю земельної ділянки ландшафтному заказникові загальнодержавного значення «Інгuleцький степ». Юрій Придачий впевнений, що має історичну цінність територія, яку намагаються віддати під кар'єр. Раніше обласна рада виділила землі, зарезервувала їх для розширення меж «Інгuleцького степу». Була й відповідна програма Дніпропетровської області.

«Кар'єр потрапляє тепер сюди. Будувати його, — вважає депутат облради, — потреби немає. У нас гранітних кар'єрів дуже багато. Немає необхідності нищити цю фауну, флору, занесену до Червоної книги, мальовничі місця — брати їх і руйнувати. Знаю, що мешканцям села пообіцяли, що зроблять асфальтну дорогу на кладовище. Звісно, соціальні питання турбують людей, особливо нині. Але ж не вихід — через це нищити заповідну зону...»

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

На базарі картоплю можуть і конфіскувати
Із семи районів Вінниччини її вивозити заборонено

САНКЦІЇ

Майже всю картоплю (98 відсотків від загальної площі) на Вінниччині вирощують на присадибних ділянках господарів. Дехто з них, щоправда, навіть не здогадується, що вирощені бульби уражені хворобами. Саме з цієї причини обласна Державна інспекція з карантину рослин заборонила вивезення їх із семи районів регіону.

Якщо на ринку працівники санстанції чи Державної інспекції з карантину рослин встановлять, що картоплю, приміром, продають з Вінницького, Калинівського або Тиврівського районів (вони найближче до обласного центру), то її конфіскують, а продавця ще й оштрафують. Так пояснює начальник обласної Державної інспекції з карантину рослин Микола Неїлик. У цих та ще чотирьох районах області, зазначає співрозмовник, ґрунти заражені такими хворобами, як рак, картопляна нематода, каліфорнійська шитівка.

— Вивести із ґрунту шкідників картоплі чи «вилікувати» його від хвороби практично неможливо, — каже Микола Неїлик. — Личинки чи спори можуть перебувати у так званій діапаузі цілих сто років. Навіть якщо протягом цього тривалого часу не висаджувати картоплю, а зробити це на сто перший рік, все одно бульби будуть заражені. Значить, треба замінити насіння. Другий рік поспіль вінницьким селянам пропонують провести сортозаміну картоплі. Причому насіння роздають безкоштовно.

— Ми вирощуємо на своїх дослідних

полях вісім сортів картоплі, — продовжує співрозмовник, — закупили їх у Києві, в Інституті картоплі. Особливість цих бульб у тому, що вони стійкі до таких хвороб, як картопляний рак та нематода. Нинішнього року пропонували насіння жителям сіл Пилява та Черемошне Тиврівського району. А в жовтні цього ж року роздамо картоплю в селах Калинівського, Жмеринського, Іллінецького та вже згаданого Тиврівського районів.

За словами фахівців, безкоштовну картоплю на насіння одні готові брати мішками, інші ставляться до неї з пересторогою. Чому? «Бо вважають, що вона генетично модифікована, — каже спересердя

Микола Неїлик. — Але це неправда. У нас є сертифікат, ми цей документ надаємо тим, кому пропонуємо нові сорти картоплі. Там чітко сказано, що вона не є генетично модифікованою і безпечна для людей».

Незважаючи на це, розмов про сортозаміну дуже багата. В одному із сіл того-таки Тиврівського району після того, як апробували нові сорти, зібрали перший урожай. Він справді набагато краший, ніж був раніше. «Було мішок посадив і стільки ж зібрав, — зазначає один із жителів села, де провели сортозаміну. — А тепер я герой, з одного корча піввідра буває».

Але селяни все одно нарікають, кажуть, смак у новій картоплі не той. «Раніше, — уточнює чоловік, — ми садили в себе на городі сорт, який називається голландська жовта. Ті бульби добре розварювалися. А які смачні!.. Нову скуштували — щось не те. Хоч як хазяйка цибулькою підсмажує, того смаку не відчувається».

Щоб безкоштовно отримати нові сорти, господар повинен провести аналіз ґрунту з ділянки, на якій вирощує картоплю. Ґрунт для аналізу збирають із різних частин поля. Ідеальний варіант — з кожного квадратного метра по декілька ґрамів. Аналіз проводять в обласній Державній інспекції з карантину рослин. Якщо ґрунт заражений хворобами, власнику земельної ділянки запропонують безкоштовно нові сорти.

Замість старих бульб селянам найчастіше пропонують сорти Агава, Лаура, Лозарін, Фінка та Біла роса. Програма сортозаміни розрахована на десять років. На її реалізацію передбачено витратити півтора мільйона гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА
(з архіву «Голосу України»).

РЕАЛІЇ

Тепер уже можна назвати старими добрими часами ті, коли ми вперше дізнались про те, що в ковбасу, крім м'яса, кладуть ще й різні добавки. Тоді підсилювачі смаку, барвники, консерванти, емульгатори та стабілізатори справляли ефект справжньої харчової бомби, від якої, здавалося, всі ми загинемо. Ми з'їли тонни не тільки тієї, але й значно «пізнішої» ковбаси, рецепти якої ще не раз «вибухали» у суспільстві. Тепер усе це згадується лише з посмішкою. Про крохмаль і сою в ковбасі залишається лише мріяти: чому б і ні, адже це хоч і не м'ясо, а все-таки натуральний продукт. Втім, мова не про кулінарні рецепти і ковбасні стандарти. Фраза, яку довелось почути від м'ясопереробників днями, здається, стала кульмінаційною: м'ясо — це вже не самостійний продукт, а... смакова добавка. Справді, зважаючи на теперішні ціни, далеко не кожна українська родина може поласувати смачненьким реберцем, засмаженою відбивною чи й просто шматком сальця з часничком. Отож і залишається: кому — лизнути, а кому — лише понюхати.

Хто, що і скільки їсть

Неважко відшукати дані про те, що у пік нашої м'ясної слави, у 1990 році, кожен українець з'їдав за рік 84 кілограми м'яса. А торік на кожну українську душу припало по 41,5 кілограма м'яса — половина не тільки від колишніх показників, але й від норм, які дієтологи рекомендують для здорового життя. Хмельничани їли ще менше — по 38 кілограмів на рік.

Причина очевидна: надто дорогим, а тому делікатесним, продуктом стає свинина та яло-

вичина. І не потрібно глибоких маркетингових досліджень, щоб зрозуміти, що такими вони стають через те, що все менше і менше худоби реве, рохає та мекає у хлівах. На початок липня на Хмельниччині в усіх категоріях господарств налічувалась 341 тисяча голів великої рогатої худоби та 252 тисячі свиней. Тільки в порівнянні з минулим роком одних стало менше на 13 відсотків, других — на 28 (!). І це в той час, коли не тільки в області, а й у країні тваринництво мало б уже розквітнути буйним цвітом. Адже ще не стерся з пам'яті проголошений пару літ тому свинячий бум. По кілька

М'ясо — як

сучасних свинокомплексів із швидкісної відгодівлі тварин мало вирости ледь не в кожній області. Переймати датський, німецький, ще якийсь європейський досвід кинулась за кордон не одна чиновницька делегація. Запах підсмажених із тих свиней шкварок уже витав у повітрі, у роті відчувался їх смак, але...

Ми не зуміли приростити жодної(!) голови. Зате кожен квартал, півріччя, рік звітуємо про спад тваринницького виробництва і, зрозуміло, зростання цін на м'ясо.

Микола Федик, виробничий директор ТОВ М'ясний двір «Поділля» веде нескладні підрахунки: за два останніх місяці ціни на живу худобу зросли так, що підприємство стає неконкурентоспроможним на вітчизняному ринку м'яса. Якщо свинину купувати по 17, а яловичину — по 13 гривень за кілограм живої ваги, то філейне м'ясо коштуватиме відповідно 60 і 100 гривень за кілограм. Можливо, для середнього класу подібні ціни й доступні. Та вся біда в тому, що левова частка населення краю недоотягує до класу середняків, а лише ледь-ледь вибивається за межу бідності.

А тим часом м'ясники зіткнулися з подвійною проблемою: з одного боку, важко закупити сировину, з другого — нереально продавати вже свою переробле-

ну продукцію за космічними цінами. От і виходить, що в березні—травні підприємство переробляло ще по 380 тонн м'яса, а в липні обсяги скоротилися до 40 тонн. Виробничники всерйоз побоюються, що з такою динамікою невдовзі доведеться вести мову про тимчасове призупинення.

Саме так говорять на підприємстві. Бо не хочуть вірити, що колишній м'ясокомбінат із більш як піввіковою історією, котрий у кращі часи за день виробляв більше, ніж за останній місяць, змушений буде закритись.

Для колективу це серйозна проблема. Але ми б не зосереджувались на ній, якби вона не зачіпала практично всіх переробників м'яса, а головне — сотні тисяч споживачів.

Куди і що веземо

На підприємстві не приховують: тривалий час їм удавалося виживати лише завдяки тому, що експортували свою продукцію до Росії. Ситуація може видатись дивною: Україна, котра сама потребує імпорту м'ясних ресурсів, причому чималих, своє м'ясо вивозить за кордон. Експерти вимірюють вітчизняний річний дефіцит м'яса більш як у двісті тисяч тонн. І філейка з подільського бичка не переоб-

Закопали мільйони в папери

СИТУАЦІЯ

Чернігівське село цього року страждає... від надмірної турботи. Такий парадокс справді має місце. А став він реальністю тому, що представники місцевого самоврядування, райдержадміністрації зі своїми зверненнями турбують не тільки владні інституції Чернігова. Не вдалося, скажімо, вирішити питання ремонту дитсадка в районі, області — пішло прохання у високий київський кабінет.

Сьогодні ніхто не хоче відмовляти прохачам. А тому проблема з фінансуванням завдяки енергії впливових людей найчастіше вирішується позитивно. Але є одна проблема. Держава у своєму бюджеті запланувала вже певну суму коштів на розв'язання згаданих проблем. Тому «ініціативу знизу» підтримують, вилучаючи з фінансування інші об'єкти, котрі гостро потребують коштів.

Облдержадміністрацією згідно з порядком використання коштів державної субвенції на соціально-економічний розвиток, затвердженим Кабінетом Міністрів України, на основі пропозицій місцевих органів влади й самоврядування, народних депутатів України був сформований і у встановленому порядку представлений Міністерству регіонального розвитку й будівництва України на узгодження перелік об'єктів для фінансування. У ньому були переважно ті сільські заклади, які вже не один рік будувалися або гостро потребували ремонту. Приміром, великий селищний Будинок культури у Макошиному від дірок у даху постійно затікає, дощі псують книжковий фонд бібліотеки, заважають роботі гуртків. У цьому закладі культури, до речі, відмінно працює

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

єдиний у країні сільський цирковий колектив. Але вочевидь за «впливовими» зверненнями Мінрегіонбуд знайшов суспільно більш значимими інші об'єкти для фінансування. У результаті «випали» з державної підтримки Макошинський будинок культури, будівництво дитсадка у Вихвостіві (де спостерігається справжній бум народжуваності!), шкіль у Новій Басані (у великому селі діти туляться в кількох приміщеннях), Дігтярівці тощо. Взаємних актуальних для області об'єктів були нашвидкуруч визначені для фінансування інші. Зокрема і школи, і дитсадки, і спортзали. Однак... не забезпечені проектно-кошторисною документацією! Так само сталося і з будівництвом більшості сільських газопроводів.

Одне слово, на такі реалії «пробивачі» не дуже звернули уваги. Мовляв, головне — добитися фінансування. А там, Бог дасть, уже питання з проектно-кошторисною документацією, тендерами вирішиться само собою.

На жаль, усі ці зміни, за щирого прагнення позитивно вирішити проблеми окремих сіл, призвели до фактичного провалу цьогорічної програми поліпшення медичного, культурного, освітнього, побутового їх обслуговування. Вийшло, як у тій приказці: і сам не гам, і другому не дам!

У результаті згаданих дій, за словами начальника управління регіонального розвитку облдержадміністрації Тетяни Данилової, на сьогодні зі 105 об'єктів, які фінансуються за рахунок державної субвенції на соціально-економічний розвиток, на 13 і досі немає затверджених проектів, на 60 відсутні експертні висновки, по 21 об'єкту завершення тендерних процедур лише очікується і лише по 32 розпорядниках коштів підписано договори з підрядчиками. Із профінансованих області 16,1 мільйона гривень використано лише 2,1 мільйона. З 10 мільйонів гривень, запланованих регіону на будівництво підвідних газопроводів, профінансовано лише 3,5 мільйона гривень. При цьому за сім місяців не використано жодної копійки. На газопроводах загальною вартістю 8,7 мільйона гривень тільки оголошено тендерні процедури.

...А вже й літо скінчилося. А на тендерні процедури теж потрібний час. Потім дощі, розриті вулиці. За два-три місяці будівельники, газівники навряд чи й впораються з таким обсягом робіт. Зрозуміло, держбюджет виграє від такої економії. Однак не село. Воно знову опиниться з тим, що й було, посилатиме своїх надокучливих прохачів у різні інстанції.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На пасіках «доють» бджіл

ДОСВІД

Олександр Кононов (на знімку), викладач, а заодно і пасічник Млинівського ветеринарного технікуму, вважає, що маточне молочко більш цілюще, ніж навіть мед. Щоправда, добути його — проблема з проблем. А ось Олександр Дмитрович навчився «доїти» бджіл.

Досвідчений бджоляр не лише отримав першу серйозну партію маточного молочка, а й передає цю витончену науку студентам відділення бджільництва.

— Маточне молоко — це справжній еліксир здоров'я, — розповідає Олександр Кононов. — Про його цілющі властивості можна розповідати годинами, оскільки воно містить незамінні для людини амінокислоти й вітаміни. Але добути його непросто, це дуже копітка робота. Тому мало хто

з пасічників береться за неї. Та й навіть тим, хто береться, вона не завжди вдається.

— Чому? — цікавимося у досвідченого пасічника.

— Тому, що суть методики полягає в тому, щоб «обдурити» бджолу, виготовити штучні мисочки, які б до мікрона гадували ті, які комахи виготовляють самостійно. Потім туди садять личинку, тобто щеплюють личинку на прищеплювальну рамку, і переміщають до сімей-вихователю, які її загодовують. Я, приміром, через п'ять днів личинку заміною, а молочко зі спеціального маточника відбираю. Для цього використовую затемнену скляну посудину з притертою пробкою. Причому на збирання молочка витрачаю не більше двох годин, щоб воно не втратило своєї якості. А потім продукт охолоджую і заморожую.

Це вже зараз Олександр Дмитрович з легкістю ділиться досвідом, який набувався роками, доводився до досконалості. Але досить на міліметр помилитись у розмірах мисочок для «доїння» — і бджоли

«розкусять» обман.

Сама ж ідея отримувати маточне молочко, як і створення пасіки, належить директорів технікуму В'ячеславу Яцкевичу. До речі, з пасіки є зиск: тут не лише набираються досвіду студенти, а й реалізуються продукти бджільництва.

Євген ЦИМБАЛЮК,

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

смакова добавка до ковбаси

тяжує прилавки на ринку. «Щоб витримати конкуренцію, ми не можемо підняти відпускну ціну на яловичину вище за 21,8 гривні, — розповів Микола Федик, — а її собівартість уже становить 23,5 гривні. В Росії нам платять по 24 гривні за кілограм, і тільки завдяки цьому підприємство утримується на плаву».

В сусідню країну М'ясний двір «Поділля» везе якісний натуральний продукт. А що ж на томість завозиться на наш споживчий двір?

Питання риторичне. Якщо не рахувати «юліні ніжки», про вартість і обсяги яких (за якістю не

берусь говорити) було оголошено на всю країну, мало хто з імпортерів розповідає про свої поставки. Зате всі знають, що до нас увозиться зовсім не якісне і зовсім не м'ясо. Про яку якість продукту може йти мова, коли вже після проходження двох митниць і доставки воно коштує в межах долара? Хіба може конкурувати з таким продуктом бабусине поросся чи фермерський бичок?

Дискусії про те, чи поставити імпортерне м'ясо останню крапку в житті вітчизняного тваринництва, не вщухають. Сільгоспвиробники твердять в один голос: чуже м'ясо не наситить українців, зате зни-

щить наші ферми. М'ясопереробники не такі категоричні: якщо не вистачає своєї сировини, чому б її не привезти? Питання тільки в тому, що і за якими цінами імпортувати. Харчовики переконані, що подолати проблему низькоякісної м'ясної сировини можна, висунувши одну умову: завозитись повинні не м'ясні сурогати і фарш-блоки, а лише м'ясо на кістках, а ще краще — живі тварини. Тоді вже не тільки сертифікати, а сама худоба свідчитиме, чим і як вона була відгодована, наскільки якісне таке м'ясо. Очевидно, що й коштуватиме воно не менше вітчизняного, а це означає, що наш товаровиробник буде не тільки не ображений, а й опиниться в рівних конкурентних умовах із чужоземцем.

Важко заперечити цим аргументам. Якби не ще одна обов'язкова ланка ринкового ланцюжка: споживач. Така програма справді може принести йому м'яса багато і якісного, але... дуже дорогого. Тож чи стане він його споживати набагато більше, залишається під великим знаком питання.

Кому і як платимо

Задача, над якою ламає голову вже не один уряд, для кожного дядька в селі

вирішується дуже просто: вигодуї замість одного три поросяти, то й сам більше з'їси, і продати буде що. Так, погоджується сільгоспвиробник, от тільки для того, щоб виростити, грошей не вистачає. Де взяти? У дотаціях, — переконаний уряд і щедро дотує.

Начальник інспекції якості та формування ресурсів сільськогосподарської продукції Ростислав Троян наводить такі цифри: торік режим пільгового оподаткування зберіг для тваринників області 53 мільйони гривень, вже в нинішньому році — ще майже 29 мільйонів. Податок, який не пішов у казну, повинен був стати підмогою для розвитку тваринництва. А ще ж до того область отримала 36 мільйонів гривень дотації за кожен зданий кілограм м'яса. До кінця року ця сума буде ще більшою, бо з початком серпня розмір дотації за кожен кілограм збільшився з 1,9 гривні до 2,9.

Витрачені та ще витратимуться колосальні гроші. Та чи змінило це ситуацію у тваринництві і м'ясопереробці? Питання зайве, бо всі їхні «здобутки» у наведених мінусах. Гроші розійшлися по парі сотень у різні кишені, а ні м'яса не стало більше, ні ціна його — меншою.

У загальнодержавних масштабах цифри ще більші. На підтримку галузі цьогоріч направлено понад півмільярда гривень. А тим

часом у високих кабінетах стверджують, що цього дуже мало, потрібно було б дати мільярдів шість.

Та, може, й добре, що не дали? Гроші щезають, наче їх корова язиком злизує, тваринники ж як бідкались, так і бідкаються, переробники потерпають від дефіциту сировини, а справжнє м'ясо дедалі рідше з'являється на столах у споживачів.

Коли аналізуєш усе це, з'являється якась зовсім фантастична думка: а чому б за ті мільйони не збудувати хоча б по одному сучасному тваринницькому комплексу та в кожній області? Та так, щоб прибутки від нього йшли не якомусь м'ясному олігарху, а з державним контрольним пакетом акцій? І щоб технології там були сучасні. І худоби багато, і м'ясо дешеве...

Втім, надумається ж таке. Кому ж потрібне підприємство, якщо воно не приносить мільйони конкретній людині? Хіба що отим кільком мільйонам пенсіонерів та малоімущих. Та хіба це рахується? Для них завдання вирішується набагато простіше: за океанські ніжки по 13 гривень за кілограм — і ніякого м'яса вже не треба. Не хоче? А їжте. Бо так треба.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімку: м'ясо-молочна череда дедалі зменшується. Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Дискусії про те, чи поставити імпортерне м'ясо останню крапку в житті вітчизняного тваринництва, не вщухають

Останки близько 1200 радянських та німецьких військовополонених перепоховали сьогодні на «Полі Пам'яті» у місті Славута Хмельницької області (Укрінформ)

РЕГІОНИ

► ЛУГАНЩИНА

Один комп'ютер на школу — і то радість

25 шкіл регіону до нового навчального року одержали нову комп'ютерну техніку і спортінвентар. Такі подарунки для школярів краю зробив фонд «Новий Донбас», головою наглядової ради якого є народний депутат Наталя Королевська. За її словами, комп'ютери, мультимедійні проектори, відеокамери, музичні центри, ксерокси й інша техніка передовсім надійшли в базові школи віддалених районів регіону, де досі нічого подібного не було. За думкою народного депутата, якість освіти багато в чому залежить від можливості доступу до сучасних технологій, тому фонд і намагається підтримати народну освіту.

Алла АНТИПОВА.

► КРИМ

Інваліди пересіли на «Славути»

65 кримчан з обмеженими фізичними можливостями поїхали з головної площі Сімферополя на своїх нових «Славутах». Ключі від авто їм вручила міністр праці та соціальної політики України Людмила Денисова. Ще сорок автомобілів уже прибули в Крим, де їх передадуть новим власникам до кінця вересня. Всього ж протягом року за рахунок держбюджету кримчани з обмеженими фізичними можливостями отримають 182 спецавтомобілі трьох модифікацій. Вручають їх здебільшого безплатно або, в залежності від категорії інвалідності, за сім чи 30 відсотків реальної вартості легковиків. Крім того, чотириох кримським територіальним центрам реабілітації інвалідів та обслуговування пенсіонерів Фонд соціального захисту купив і вручив спеціальні мікроавтобуси, облаштовані для переміщення таких осіб. Додам, що в Криму діє програма надання допомоги інвалідам-автовласникам, за якою виділяються кошти на ремонт й обслуговування авто та на паливно-масельні матеріали.

Віктор ХОМЕНКО.

► ОДЕЩИНА

Військові медики розгорнули польові госпіталі

Широкомасштабні медичні навчання розпочалися відразу в кількох регіонах України. У них беруть участь військово-медичні клінічні центри Центрального, Південного і Кримського регіонів, Центр медичної реабілітації, санаторного лікування і спеціальної підготовки особового складу Військово-повітряних і Військово-морських сил України «Судак». У польових умовах почали працювати два військові мобільні госпіталі, військовий польовий інфекційний госпіталь, чотири санітарно-епідеміологічні загони, санітарний літак Ан-26 «Віта» і такого самого профілю вертольоти Мі-8 і катер «Сокаль». Протягом чотирьох днів на території АРК, Вінницької та Одеської областей військові медики тренуватимуться у розгортанні і організації роботи військових госпіталів, прийомі, наданні медичної допомоги і лікуванні військовослужбовців.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Попроси у криниці дощу

Стобихва — село унікальне. Тричі його мешканців виселяли, а вони щораз поверталися. Може, тому, що снилися їм на чужині мальовнича річка Стохід та сільські криниці з доброю водою.

Війни зробили з містечка село

Про віддалене поліське село Стобихву «Голос України» вже писав 18 жовтня 2007 року. З тих пір тут відбулися зміни. З Великого Обзира до села проклали сім кілометрів гравійки. Але старий уклад життя зберігся. Відрізана багато літ бездоріжжям від світу, Стобихва має свою шкалу цінностей. Ось і тепер ми їдемо туди, бо є причина: в селі освячуватимуть джерело.

Дорога до Стобихви з Луцька неблизька — 170 кілометрів. Можна кілометрів на сорок її скоротити, але чи буде швидше їхати через лісові нетрі? Не ризикнули. Зробили кильце через райцентр Камінь-Каширський. Як і раніше, приїзд сторонніх людей тут — подія. Нас у Стобихві відразу помітили. Лиш зупинилися на сільській площі, як опинилися в центрі уваги. Першими підійшли дві вбрані в традиційний поліський одяг жінки. Це Галина Макарук зі своєю подругою Олександрою Набруско. Галина Іллівна тутешня знаменитість: гарно співає, пише вірші, майстерна рукодільниця. А ще вона як ніхто знає минуле село.

— Сто літ тому Стобихва була містечком, — оповідає. — На горі стояла велика церква Успіння Божої Матері. Було шість магазинів, земська управа, поштова станція, водяний млин, кілька вітряків, гураляня, сірникова фабрика, цегельний завод, церковно-парафіяльна школа. Тричі на рік — ярмарки. 1911 року тут було 1467 жителів. Тепер лише 57. Яка чума обезлюднила наш край? Насамперед війни. У Першу світову всіх із Стобихви виселили на схід. Бої, що йшли на берегах Стоходу, дехто порівнює зі Сталінградською битвою. Кажуть, після одної штикової атаки росіян трупами було перегороджено ріку. Ходили по них як мостом. Після війни, як повернулися стобихівці, поховали всіх в одну братську могилу: і німців, і росіян, і поляків. А села майже не стало: згоріла церква, будинки розібрали на бліндажі...

Життя повернулося сюди. Але містом Стобихва так уже й не стала. В 1940 році біля сусіднього Поворська зробили полігон для бомбометання, і нас знову виселили. Цього разу в колишню Ізмаїльську область, у колишні німецькі села. Друга світова теж не пожаліла Стобихву. Постраждали і ті, хто залишився на Волині, і ті, кого силоміць вивезли на південь. Німці знищили майже всіх євреїв Стобихви, багато односельчан загину-

Начальник районного управління водного господарства Панас Матвійчук і великообзирський сільський голова Олександр Токарчук (третій і четвертий зліва) радіють разом із стобихівцями.

була Стобихва. Кажуть, сюди літали навіть бомбовози з Східної Німеччини і Польщі. В 1956 році наш колгосп ім. Чапаєва приєднали до Великого Обзир. Розібрали школу-семирічку, перевезли в село Оленине, клуб і ферму віддали у Великий Обзир. Село стало «безперспективним». Лише 1989 року провели нам електрику. Серед подій того часу згадуються зйомки 1988 року в Стобихві фільму про Миколу Вавилова. Я тоді вручала хліб-сіль Богдану Ступці... Але заговорилася з вами, мені ж скоро виступати, треба на репетицію. Побачимося ще біля кринички.

Освячене джерело

Такого велелюддя, як того червневого дня, Стобихва не знала з 2003 року, коли село відзначило 300-річчя. Біля невеличкої облаштованої в простій селянській хаті Свято-Успенської церкви зібралися і ті, хто нині живе в селі, і ті, кого пов'язує із Стобихвою сімейне коріння. Дорого Хресного ходу вибрали не найкоротшу — попід горою, а через пагорб, на якому колись стояв храм, спалений майже сто років тому.

Криничка, яку бачив ще восени, невпізнанно змінилась. На бетонній цямрині зведено зруб з навісом, за склом ікона. Поруч альтанка, тут можна перепочити, сховатися від негоди. Освячене джерело на другий день після Трійці, то й криничка носитиме назву Святої Трійці. Обряд здійснюють десять священників Української православної церкви на чолі з благочинним Камінь-Каширської округи протоієреєм Стефаном Михалюком. У воду тричі занурюють срібний хрест. Освячення завершено. Джерельною водою всіх щедро окроплює настоятель Свято-Михайлівського храму села Верхи отець Павло Камець. До його парафії належить і Стобихва.

Звучать прекрасні слова пісні про Стобихву у виконанні Галини Макарук та її подруг. Вони ж підносять протоіерею Стефану і начальнику облводгоспу Юрію Бахмачуку хліб-сіль. Адже саме Юрій Йосипович свого часу ініціював відновлення джерел на Волині. Найбільше їх, сім, відновлено в Камінь-Каширському районі. У цьому велика заслуга начальника районного управління водного господарства Панаса Матвійчука. На багатьох обгороджених джерелах доведеться бувати. Кожне з них — улюблене місцем відпочинку жителів довколишніх сіл та їх гостей.

Про потерчат та дощі на замовлення

Криничку, оскільки вона колись містилася в саду поміщиків Леонардів, в Стобихві називають Панською. Тут її вважають теплою. Кажуть, навіть узимку біля неї розцвітають квіти. Великообзирський сільський голова Олександр Токарчук розповів, як кілька літ тому, коли Волинь спопеляла суша, горіли ліси, біля кринички відправили молебень. І дощ пішов. Та й того дня, коли освячувалась криниця, несподівано в чистому небі звідкілясь взялася хмарина і щедро скропила нас теплою літньою зливою. Може й справді ця криничка притягує дощ?

Від Галини Макарук почув легенду про двох потерчат (нехрещених померлих дітей), яких бачили в кінці села під горою. Вийшли вони із кринички ягід позбирати. Зустріли жінку та й давай просити, щоб вона їх охрестила. Жінка зняла з себе хустку, розірвала навіпі і сказала хлопчику: «Ти Адам, — а дівчинці: — Ти Єва». Перехрестила їх. І вони побігли знову в ту криницю. В яку саме — сказати важко, бо як пише дослідник історії нашого краю Микола Теодорович у книзі «Волинь в описанні родів, местечек і сел» (Почаєв, 1903 г.): «Колодцев в местечке 10. Вода в них здорова і годная для питья. Самая лучшая питьевая вода получается из двух криниц — одна в помещичьем саду, а другая — в огороде священника. Обе криницы зимой не замерзают, или, по местному, «паруют».

А як не згадати про особливу енергетику Панської гори, на якій колись стояла церква і був старий цвинтар? 2003 року, на святкуванні ювілею села, у телеоператора зовсім розрядилися акумулятори телекамери — а на горі знову зарядилися! Або ікона Святого Миколая, яка 1995 року оновилася і зберігається в тутешній церкві. Вона, кажуть, зцілює. Особливо дітей.

Та найбільше диво — це самі мешканці Стобихви. Вони впевнені, що їхнє село, в якому зараз лише 57 душ, відродиться, стане знову містечком. Підстави для оптимізму є: у Великообзирську сільраду надійшло вже 80 заяв із проханням дозволити будівництво в Стобихві. Більшість заявників хочуть мати в мальовничому куточку над Стоходом місце для відпочинку. Але мине час, впевнений Олександр Токарчук, селитимуться тут люди і на постійне місце проживання. Стобихва не зникне з карти України. Треба лише, щоб збудованою минулої осені дорогою сюди регулярно ходили автобуси, щоб як і колись працював магазин, щоб місцева влада подбала про залучення селян до зеленого туризму.

Допомогти селу, вважає голова райдержадміністрації Віктор Сус, зможе навіть освячення цими днями криничка, яка стане місцем паломництва для багатьох любителів див природи, історії та незвичайних пригод.

Микола ЯКИМЕНКО.

Стобихва
Камінь-Каширського району
Волинської області.

Фото автора.

Літописець Стобихви Галина Макарук (праворуч) з Олександрою Набруско.

ло на фронтах війни, у партизанах, у бійках УПА. 1947 року, пройшовши пішки понад тисячу кілометрів, женучи з собою худобу, стобихівці повернулися додому. Та ненадовго. Через чотири роки їх знову стали виганяти із села. Військовий полігон був потрібніший. Люди перебралися в сусідній Великий Обзир, в інші села. Лиш кілька десятків родин не покинули рідної домівки. Жили під вибухи бомб на полігоні, на території якого

У сільраду надійшло вже 80 заяв із проханням дозволити будівництво в Стобихві

Інтернет-паскудство

Звертаюся до порядної, об'єктивної, серйозної і шанованої газети «Голос України», щоб бути почутим. Часи вседозволеності намили десятки різного стибу видань, журналісти котрих вважають, що мають право вершити суд над представниками інших професій. Та намул осідає і зверху залишаються ті, хто сповідує чистоту свого ремесла. Я — багаторічний читач вашої газети, а тому переконаний, що правда завжди переможе, навіть на газетних шпальтах.

Чотирнадцятого серпня 2008 року на сайті «Економічної правди» було розміщено пасквіль під заголовком: «Юрист за рік. Без виїзду з рідного села». Пасквіль тому, що дуже схоже «вариво» уже було «вивішено» в інтернет-газеті «УП» 11 вересня 2006 року. І тоді у відповідь на цю інтернетну фальшивку була видрукувана у «Слові Просвіти», ч. 40 (365), 5—11 жовтня 2006 року стаття за підписом президента університету П. Таланчука «Таке собі інтернет-паскудство...».

Але є і нові «перли», тому подаємо нову статтю: «Таке собі інтернет-паскудство-2». А робимо ми це для людей, які справді хочуть знати правду про Університет «Україна», а не для виправдовування перед черговим писакою (в подальшому автора анонімної брехні називатиму Підбузинком).

Прикро, що керівництво сайту настільки «довіряє» автору, що не перевірило навіть прізвища вказаних представників університету (директор інституту — Наталя Валеріївна Сухицька, а не Софіцька, як зазначив автор).

Виконуючи замовлення, Підбузинок намагався, по-перше, очорнити Університет «Україна», представивши його як шарлатана, який дає вищу освіту за один рік і мало не в кожному селі, та ще й із якої професії — юрист! І оскільки нині триває досить інтенсивне формування контингенту студентів, то розрахунок простий — підірвати цей процес або значно знизити його результативність: дивіться, шановні громадяни, не влізьте в макогонову юшку, за цей горе-вуз узявся сам (шоправда, із пасквіля я так і не зрозумів, хто ж за це взявся: чи сам міністр Іван Вакарчук, чи МОН — які думки, така і мова) і проводить службове розслідування. А приводом для перевірки стало те, що університет буцімто запросив на 12 тисяч більше дипломів, ніж можна було отримати за ліцензією, що є сушою брехнею.

Автор статті двічі жонглює цифрами, що університет замовив на 12 тисяч більше дипломів державного зразка, ніж це передбачено встановленими для цього ліцензійними обсягами. На наш погляд, таке вільне поводження з неперевіреними фактами і цифрами не робить честі «Економічній правді», а свідчить про здатність автора діяти за принципом: «чув дзвін, та не знаю, де він» або «одна баба сказала». Університет з дня його започаткування працює лише в нормативно-правовому полі. Тому ніколи не замовлялись дипломи більше визначеного ліцензійного обсягу. Посилання з цього приводу на «джерела освіти» є спробою надати достовірності сказаному («12 (!) тисяч»), бо таку нісенітницю у джерелі не зачерпнеш, її можна тільки витягнути із брудної, затхлої калюжі, і дуже прикро, якщо вона й справді розміщена на території МОН.

Розправившись у такий спосіб із дипломами, Підбузинок узявся за структуру університету, географію розташування ТВСП і навантаження викладачів. Але, не

знаючи системи освіти загалом і окремих її складових, горе-розслідувач розділив 4000 викладачів на 353 локальні центри і отримав... пшик, бо центри дистанційного навчання входять до структури філій, які мають потужні науково-педагогічні кадри на штатній основі і цілком здатні якісно здійснювати навчально-виховний процес і готувати висококваліфікованих фахівців. Можемо запросити борзописця підвищити свою кваліфікацію.

По-друге, «Економічна правда» (на жаль, сьогодні в Україні така ж економічна правда, як і правдива економіка), провівши серію розслідувань, як «ділки від освіти заробляють десятки мільйонів», виявила фігурантом у справі Університету «Україна» заступника міністра Василя Шинкарука, «який опікується вищою освітою». Підбузинку і на думку не спадає, що в нормальній цивілізованій країні президенти, прем'єри, міністри приходять і йдуть, а рішення і зобов'язання держави, відомств, які було прийнято в часи їхнього правління, неухильно виконуються новими лідерами. Саме в таку ситуацію потрапив Василь Дмитрович, і університет вдячний цій достойній, цілеспрямованій, вимогливій до своїх підлеглих, а передусім до самого себе, фаховій людині з передовими поглядами і високопрофесійними якостями за розуміння і допомогу в розв'язанні завдань, сформованих ще за попереднього керівництва МОН. Традиція хвищити свого попередника (зокрема С. М. Ніколаєнка) і підлизатися до нинішнього керівника освітянської галузі є суто національним українським надбанням. «Уся Україна хвора від чуток. Але ж чутки — то потеруха правди».

Автор претендує на відповідність логотипу «економічна», але в економіці освіти розбирається, як баран у Святому Письмі. Отож подавивши цифрою гіпотетичного заробітку, який він сам вираховував, — 35 (!) мільйонів доларів, і одразу ж кинувся шукати, а хто ж «дахує» «УУ». І тут він наплів сім мішків гречаної вовни. Окрім згаданого заступника міністра Василя Дмитровича Шинкарука, котрий є офіційним представником в Європейській групі супроводу Болонського процесу, експертом Ради Європи з вищої освіти, заступником голови Міжнародної ко-

рівник і господар «України» Петро Таланчук, цей добродій (ставки його виросли, у минулій публікації він був Хаїм, а тепер став добродієм) навіть був міністром освіти в її «опозиційному Кабміні». Ось таке утнув той Підбузинок. Наразі нагадую, що я був ще й першим міністром освіти незалежної України в діючому уряді 2,5 року і працював з прем'єрами В.П. Фокінім, Ю.Л. Зв'ягельським, Л.Д. Кучмою, В.А. Масолом, і якщо копнути глибше, то там віднайдеш ще й не такі зв'язки...

А далі — фантазуйте. Автор це вмів. Адже зробив він Лідію Шинкарук, дружину Василя Дмитровича, співробітницею «УУ», якою вона ніколи не була. А шкода, ще один доктор економічних наук нам не завадив би. Автор абсолютно не обтяжений такими поняттями, як журналістська етика, чесність, відповідальність. Я вже не кажу про професіоналізм цього «розслідування». Судіть самі, шановні читачі.

Автор оцінює матеріально-технічну базу одного з локальних центрів університету, даючи знімок будинку в місті Сквирі, в якому раніше розміщувалося ательє. На світлині відсутня вивіска, де зазначено, що це Університет «Україна», а представлено приміщення не належить університетові.

Сфотегографований з тильного боку будівлі 2-й поверх у Сквирі належить приватному підприємцю, і нині там триває капітальний ремонт. Орендовані університетом приміщення розміщено на 3-му і 4-му поверхах цієї будівлі. Вони відремонтовані, забезпечені всім необхідним. Отже, на знімку представлена та частина будівлі, до якої університет не має ніякого стосунку. Щодо локального центру у Сквирі, то ще в березні 2005 року центр було перетворено на НКЦ Білоцерківського інституту. Тому у згаданому автором «локальному центрі» набір не припинено, а зрозуміло, що він не проводиться взагалі за своїм статусом.

Інтригуючою, на думку літописця, повинна бути й фотографія додатка до диплома. Представлений додаток вже експлуатували 3 роки тому, фактик несвіжий. У наведеному випадку свого часу йшлося про можливість настільки різного навчання в межах університету, а ніяк не порушення чинного законодавства загалом. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів від 20.02.1998 року №65 «Положення про освітньо-кваліфікаційні рівні (ступеневу освіту)», п. 3, Університет «Україна» здійснює набір для продовження навчання за ОКР бакалавр, зараховуючи на третій курс рівня бакалаврату. Тож після отримання диплома молодшого спеціаліста на денній формі навчання триває 2 роки, на заочній — 2,5 року. Отже, продовження навчання на II рівні, спеціальність «Правознавство», відбувається в рамках зазначеної постанови Кабінету Міністрів. Більше

того, це відповідає Закону України «Про вищу освіту», де ст. 13. та ст. 42 передбачено відповідні нормативні терміни навчання.

А чого вартя заява Підбузинка, що «визначення «локальний» чи «регіональний» центр невідомі українському законодавству!

Наказом Міністерства освіти і науки України від 21.01.2004 року №40 затверджено Положення про

дистанційне навчання, яке зареєстровано в Міністерстві юстиції України 09.04.04 року №464-9063. Цим документом (пп. 2.5, 2.7) дані поняття визначено!

Міністерством освіти і науки України на червневій колегії у 2005 році було розглянуто питання «Про стан і перспективи розвитку дистанційного навчання в Україні» (доповідач — директор департаменту вищої освіти Я.Я. Болубаш). Колегія констатувала, що в 54 вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації різних регіонів активно займаються проблемами розвитку дистанційного навчання (Національний технічний університет України «КПІ», Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», Національна академія державного управління при Президентові України, Центральний інститут післядипломної педагогічної освіти АПН України, Міжнародний університет розвитку людини «Україна» та ін.).

Колегія визначила, що дистанційне навчання розширить можливості і підвищить конкурентоспроможність вітчизняного

Виконуючи замовлення, Підбузинок намагався, по-перше, очорнити Університет «Україна», представивши його як шарлатана, який дає вищу освіту за один рік і мало не в кожному селі.

ринку освітніх послуг, збільшить доступність до них різних соціальних груп та категорій населення.

Автор дешевої статті, схоже, ще й профі з брехні і перекручування фактів. Це ж треба так уміти виривати слова з контексту! Перший проректор Університету «Україна» Лариса Романенко дала в інтерв'ю телефоном вичерпну інформацію, як у державі започатковувалася і розвивалася дистанційна форма навчання. Але замість цієї інформації в статті лише брехливі звинувачення.

В Університеті «Україна» навчання студентів за дистанційною формою базувалося на Законі України «Про вищу освіту» (2002), Постанові Кабінету Міністрів України від 23.09.03 року №1494 «Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004—2006 роки, Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні, затвердженої міністром освіти і науки України В.І. Кременем 20.12.2000 року, Положенні про дистанційне навчання, яке затверджено наказом МОН України 21.01.04 року №40 та здійснювалося на підставі наказу МОН України №432/36 від 02.07.03 року «Про проведення педагогічного експерименту з дистанційної форми навчання в регіонах України Відкритому міжнародному університету розвитку людини «Україна» як ВНЗ, що розробляє спеціальні технології навчання осіб з обмеженими фізичними можливостями». Програмою створення та впровадження системи дистанційного навчання громадян в регіонах України, котрі мають «обмежені можливості пересування до інтегрованих центрів навчання», затвердженої спільним наказом МОН України та Академії педагогічних наук України від 02.07.03 року №432/36 та наказом МОН України «Про продовження педагогічного експерименту з дистанційного навчання від 30.06.05 року № 387, передбачалося «продовжити

проведення експерименту у 2005/2006 навчальному році Відкритому міжнародному університету розвитку людини «Україна» (П. М. Таланчук).

Усе це свідчить, що регіональні та локальні центри дистанційної форми навчання в Університеті «Україна» здійснювали підготовку фахівців на основі нормативно-правових актів.

Тепер трішки уваги освітянському бізнесу.

Загалом фінансова інформація будь-якої установи є конфіденційною. Університет «Україна» — не виняток. Проте автор «професійно» підрахував лише так звані «прибутки» від освіти. А ми хотіли б звернути увагу на ефективність та цілі використання цих прибутків. На сьогодні Університет «Україна» — єдиний заклад освіти, який самостійно (в тому числі і за рахунок кредитних коштів) будує власні приміщення із забезпеченням безбар'єрності доступу студентів до вищої освіти. У такий спосіб надається можливість отримати освіту і професійну реалізацію тим людям, перед якими закриті двері інших навчальних закладів: інвалідам, сиротам, мало-забезпеченим. Стосовно «переваг освітнього бізнесу» також зауважимо, що Університет «Україна» — неприбутковий навчальний заклад. Отже, його засновники не отримують дивідендів і не мають жодних прибутків від освітянської діяльності. Хочеться запросити всіх бажаючих відвідати навчальні корпуси і наочно переконатися в наявності сучасної матеріальної бази університету та в тому, куди йдуть прибутки від «освітнього бізнесу»: чи в кишеню так званих «заробітчаних від освіти», чи на створення гідних умов навчання для багатьох поколінь талановитої молоді. Бо, на щастя, не всі в нашій країні думають лише про прибутки. Є люди, здатні мислити глобально і на майбутнє з цілком продуманим державним підходом до розв'язання освітянських проблем. А тепер про те, що «ЕП» ніколи не надрукує. За 10 років свого існування «УУ» закінчили 34794 фахівці. Серед випускників 2956 інвалідів, 226 сиріт і 1805 громадян із соціальне незахищених сімей. За ці роки університет вклав 87 мільйонів гривень у розвиток власної матеріально-технічної бази.

І наостанок. Хочеться побажати «ЕП» братися за справді серйозні проблеми, які, на превеликий жаль, мають місце в освітянській галузі, а не виконувати такі брудні замовлення та ще й на такому примітивно низькому рівні.

Якщо ж захочеться все-таки жарених фактиків, звертається, допоможемо. Можна, наприклад, обсмоктати тему, як це «добродій» (ваша термінологія) Таланчук примудрився у 69 років народити сина, та й чи його це син, хто був дублером тощо.

Або ще одна тема. Як це може бути, що студент на візку, який не спроможний писати (він тільки носом друкує на комп'ютері), навчається в Університеті «Україна»? На те, що він автор декількох поетичних збірок, член Спілки письменників, на твори якого уже написано десятки романсів, які виконують провідні співаки України, можна не звертати уваги? Тут важливо, скільки грошей на ньому заробили «ділки від освіти», адже газета — економічна. Яка вже тут правда!

Пробачте за тон відповіді, але ви на нього самі напросилися.

З повагою,
Петро ТАЛАНЧУК,
професор,
президент Університету
«Україна».

Скрипка би не грала, якби не той майстер

Дев'ятий десяток нещодавно розміняв скрипковий майстер Орест Миколайович Моргоч, знаний на Буковині, в усій Україні та за її межами (в Канаді, Мексиці, Іспанії, Ізраїлі, Італії, Польщі та Росії). Почесного громадянина прийшли привітати голова Чернівецької обласної ради Іван Шилепницький та голова Кіцманської районної ради Микола Подільчук.

По-сусідськи і я завітала в господу до іменинника. Ореста Миколайовича застала в майстерні за роботою над черговою скрипкою. Побачив мене і, не залишаючи своєї справи, звернувся: «Проходь, щось давно не заходила, а в мене такі новини!.. Уявляєш, недавно мені на ремонт привезли скрипку його величності маестро самого Ніколо Амати, виготовлену ще 1667 року».

І так невимушено зав'язалася розмова про великого італійського майстра, який жив ще у XVII ст. Від Ореста Миколайовича дізналася, що сам Ніколо походив із старовинного багатого роду Амати, котрі протягом багатьох поколінь займалися виготовленням смичкових інструментів (віола-дамба). Проживали вони в невеличкому італійському місті Кремона, яке свого часу родина Амати прославила на всю Європу. Тільки Ніколо Амати дано було Богом створити ідеальну форму скрипки.

А далі мій співрозмовник поринув у свої спогади, в далеке дитинство. Пригадав свого діда Георгія Моргоча, в котрого був надзвичайно гарний срібний портсигар. Взявши його в руки, малий Орестик дуже довго й уважно роздивлявся. Спіймавши онука на «гарячому», дід жартома запитав: «Що, закурити хочеш?». А коли Орестові виповнилося 9 років, йому дісталася вуйкова скрипка. Та недовго тішився грою на ній. У скрипці відклеїлася нижня дека. Тоді йому здалося, що більшого горя в житті не може бути. Неподалік проживав столяр, до якого й звернувся за допомогою. Той дав хлопцеві клей, розповів, як склеїти скрипку, та й відправив додому. Малому Орестові довелося біля неї поморочитися. Зате після ремонту скрипка краще звучала, ніби повеселішала, що її «полікували». Саме тоді хлопець і вирішив, що обов'язково стане скрипковим майстром.

Після навчання в Ленінградській лісотехнічній академії Орест працює головним механіком, а згодом — старшим інженером з техніки безпеки в Кіцманському райагробуді. Бо треба ж було заробляти на хліб і до хліба. Одночасно багато читає літератури з виготовлення скрипок. Зокрема, книги Вільяма Гіля і його синів «Антоніо Страдіварі, його життя і творіння (1644-1737)», Апіан-Бенневіц «Скрипка під редакцією Отто Меккеля», Сімона Сакконі «Секрети Страдіварі» доводилося самотужки зі словником перекладати з французької, німецької мов.

В 1980 році, маючи вже достатній багаж знань, Орест Миколайович серйозно готується до виготовлення скрипки. Щоб знайти потрібну деревину, йому разом із лісничим-проводирем довелося пройти не один гектар лісу у Вижицькому районі. Пригадує, як проводир спитав у нього, що матиме з того. Орест Моргоч пообіцяв йому заплатити за кожну знайдену деревину 100 карбованців. «А якщо сто деревин знайду?» — допитувався лісничий. Орест Миколайович запевнив його, що стільки не буде, проте, якщо пошастить, то купці знайдуться.

Знайшли тільки дві деревини, і то не найкращої якості,

аж тоді лісничий зрозумів, що вони шукали. А для виготовлення самої скрипки потрібно декілька порід дерева (для нижньої деки та інших частин скрипки — явір, для верхньої деки — смерека або ялиця, для грифа та поріжка використовують чорне дерево).

Коли почав робити скрипку, було багато помилок, експериментів, адже жодний із знайомих скрипкових майстрів своїми знаннями не ділився. Доводилося самому вдосконалюватися. І з кожним нововиготовленим інструментом знаходив багато нового і у звучанні, і в зовнішній красі. Орест Миколайович щиро зізнався, що при народженні нової скрипки відчуває велику насолоду. «Це почуття, — сказав він, — можна хіба що порівняти із почуттям батька, котрий вперше тримає на руках свою новонароджену дитину». А щоб «народилася» скрипка, потрібно щонайменше три місяці на її виготовлення, далі десь на два місяці майстер її залишає у спокої. Опісля її випробовує і, якщо звуки не ті, знімає верхню дека і дотворює інструмент. Після довгої копіткої праці до майстра прийшло визнання. В 1989 р. отримав Подяку від правління Музичного товариства Української РСР, підписану Головою правління,

народним артистом СРСР, професором, нашим земляком Дмитром Гнатюком. І саме тоді вперше офіційно була продана його скрипка. А за своє життя продав їх більш як шістдесят.

На завершення нашого спілкування Орест Миколайович поділився: він переживає, щоб не стався у справжній класичній музиці «колапс». Тому звертається до всіх, від кого залежить культурний розвиток нашої держави, взяти під опіку виготовлення дитячої скрипки. Щоб дитина, вперше беручи до рук музичний інструмент, звикала до його естетики та красивого звучання. Сам маестро виготовив уже чимало дитячих скрипок.

Щоб не здатися негостинним господарем, запросив мене на горняток кави. І, коли я насолоджувалась її ароматом, Орест Миколайович заправ на своїй скрипці. З мрійливого стану вивело мене його запитання: «Знаєш, доню, чию мелодію шойно для тебе зіграв?» Я розгубилась і зніяковіла, бо не знала відповіді на поставлене питання майстра. «Нашого буковинського композитора-самоука із Селятина, що жив у XIX столітті, Чіпріана Порумбеску. Це його «Балада», котра свого часу облетіла цілий світ».

Марія ШКРІБЛЯК.

Промінчики щастя і надії

дає своїм пацієнтам центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів

Костянтин Васильович весь час щиро посміхається до мене, але при цьому не пропускає жодного мого руху: уважно розглядає фотоапарат, гортає сторінки блокнота, бере на зберігання мою сумку і не забуває ретельно її оглянути. Потім радісно позує для фотознімка і дуже хоче щось розказати, але... Слова поки що не виходять. Лише окремі звуки. До того ж Костянтин Васильович не знає багатьох предметів, він лише вчиться їх розпізнавати, сортувати, розрізняти за розмірами і кольорами. Він ще маленький, йому не більше п'яти років. А головне — має важку хворобу і інвалідність від народження.

Над Костиком доля позбиткувалась як могла. Ще й життєві обставини додали свого: народився у зовсім небагатій родині та ще й далеко від міста. Для тих, хто отримав статус сільського інваліда від народження — це ще один вирок долі. Бо маленький людині з важкими вадами вирости, вижити в селі набагато важче, ніж у місті.

У переважній більшості випадків усі ці обставини ставлять на такий дитині хрест. У кращому разі вона може стати в'язнем у своїй хаті, але при батьках. У гіршому — вихованцем спецінтернату.

Костянтину Васильовичу пощастило хоч у чомусь. Він має можливість рости, вчитись, лікуватись із такими само дітьми. І тут ніхто не скаже, що він не такий, як усі. Та й він не відчуває якоїсь своєї особливості: діти живуть, спілкуються без усяких комплексів, так, як вони можуть. І відбувається це в Білогірському центрі соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Промінь надії».

Зізнатись чесно, побачити такий центр у віддаленому районі, котрий не може похвалитись ні промисловими підприємствами, ні потужними спонсорами, було просто несподіванкою. До того ж, як з'ясувалось, він єдиний в області з таким режимом роботи — п'ятиденним цілодобовим перебуванням. На практиці це означає, що батьки з усіх навколишніх сіл привозять сюди своїх дітей на весь робочий тиждень, а на вихідні забирають додому. А термін перебування, тобто реабілітації дитини, має бути не менш як шість місяців. Однак кожна родина корегує його для себе. Так, чотирнадцятирічний Олег приїздить сюди із своїх Дзвінок тільки під час канікул, щоб не пропускати шкільні заняття. А дехто з дітей проходить повторні курси лише з невеличкими перервами, отож вважають центр практично своїм домом.

Ще до минулого року заклад мав статус центру ранньої реабілітації, тобто був розрахований лише на дітей від двох до семи років. Але Ніна Укримська, директор центру, та місцева влада зробили все, щоб зняти такі обмеження. З минулого року вікова планка для пацієнтів піднята до вісімнадцяти років. Справді, хіба можна виправити чи хоч трохи полегшити такі важкі вади за рік-другий? Хіба можна, лише показавши, як життя може змінюватись на краще, відправити семирічного малюка знову до сільської хати, практично заклавши перед ним усі життєві дороги?

Цікава історія: білогірський центр — це не лікувальний заклад, і тут немає медичних світлів, але те, як тут допомагають дітям, можна назвати справжнім дивом. Коли батько побачив, як його семилітня Маруся саме тут уперше в житті стала на ноги і зробила свої перші кроки, він плакав, як мала дитина.

Маруся і мені охоче демонструє, як вона вчиться ходити (**на знімку**). Самі по собі її ніжки і спинка не дуже хочуть слухатись. А от нехитра конструкція пароподіуму (спеціального тренажера) дає змогу жорстко зафіксувати суглоби, стояти рівно. Якщо до цього додати щоденне тренування і пекуче бажання рухатись так, як усі, то можна навчитись ходити. Нехай не дуже впевнено, нехай із великим напруженням, нехай долаючи біль, але ходити. І Маруся щиро вірить: колись вона таки навчиться рухатись так само вільно і красиво, як роблять це всі навколо.

Працівники центру з гордістю показують свої тренажери, спортивні рядя, спеціальні костюми, іграшки для навчання і розумового розвитку. Для багатьох міських престижних тренажерних залів це вже давно не новинки. Але для райцентру — справжнє багатство. Якби не місцева районна дер-

жавна адміністрація та рада, котрі надають неоціненну матеріальну підтримку закладові, навряд чи сільські хворі діти могли б побачити щось подібне.

Та, напевно, було б замало і коштів, і найсучаснішого обладнання, якби не любов і щирість працівників центру. Треба обов'язково побачити, які стосунки встановились між персоналом і вихованцями, щоб зрозуміти, які найсильніші важелі реабілітації тут діють.

Єдине, про що шкодують, то це про те, що одночасно тут можуть перебувати не так вже й багато дітей — лише одна група на десять—п'ятнадцять осіб. А в районі нарахували до ста тридцяти хворих дітей, котрим варто було б хоч раз пройти реабілітаційний курс.

— Ми живемо надією, що скоро це стане реальністю, — розповіла Ніна Михайлівна. — Поки що наш центр розташовується в орендованому приміщенні дитячого садочка. Та влада вже підшукала для нас інше приміщення. Вже готова технічна документація для його ремонту, закуповується необхідне оснащення, а головне — серйозну фінансову підтримку пообіцяв Фонд соціальних інвестицій.

Планується, що в новому приміщенні діти отримуватимуть гідрокенезотерапію та іпотерапію. На моє запитання, що це означає, пояснили просто: вони отримуватимуть оздоровчі процедури в басейні і... кататимуться на конях. Голова райдержадміністрації Володимир Кобера взяв на себе завдання забезпечити дітях скакунами. А з басейном вирішили не чекати, поки воду запуснуть у новому приміщенні. Вже домовились у сусідньому районі, що туди, у спортивний зал і басейн возитимуть білогірських дітей.

Уявіть, як треба щиро, всім серцем любити їх, щоб заради кількох пірнань у воду долати декілька десятків кілометрів, орендувати чужий басейн, доставляти туди дітях у інвалідних візочках чи й на руках...

Зрозуміло, що все це потребує певних фінансових затрат. Але не зарадили б і гроші, якби не було бажання допомогти, дати, можливо, єдиний в житті шанс стати схожими на всіх нас, здорових і дужих.

Я не знаю, чи буде ще хтось колись називати Костянтина Васильовича саме так. Не знаю, чи доведеться йому навчатись у школі. Чи будуть у нього в дорослому житті близькі друзі. На жаль, невиліковна хвороба ставить безліч перепон. І маленький хлопчик теж нічого не знає про це.

Поки що він грається, сміється, часом дає стусани своїм приятелям, як роблять це всі діти. Без комплексів бере за руку незнайому людину, щиро запрошуючи до спілкування і гри. Він не може назвати свого імені. Але дуже любить, коли його називають саме так — Костянтин Васильович. І в «Промені надії» не відмовляють йому в цьому задоволенні. Як і в багатьох інших. Як і решті вихованців. І не було б цього промінчика надії, радості, задоволення, все в їхньому житті було б зовсім по-іншому.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Олов'яний полк Курінного

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Сергій Курінний з міста Дубно, який пройшов на місцевому ливарно-механічному заводі шлях від слюсаря до інженера-механіка, не залишив «ливарної» справи — працює керівником гуртка стендового моделювання на Дубенській станції юних техніків. Він разом зі своїми вихованцями захопився виготовленням макетів, що характеризують козацьку добу.

Коли Сергій Курінний десять років тому прийшов на станцію юних техніків, то відразу відмовився від стандартного моделювання. Хотів, як сам зізнається, чимось здивувати усіх, використавши набуті навички. Спробував виготовити макет козака, опісля вилив фігурку з олова — дуже гарно вийшло. А потім поділився своїм захопленням із вихованцями. Ті теж загорілись цією справою. Ось так один за одним поча-

ли з'являтися представники козацького війська.

А що ж то за війсьсько без облаштування? Тому гуртківці почали виливати з олова макети зброї — з'явилися в їхньому арсеналі навіть міні-гармати. І козацькі супротивники з'явилися — задля

справжнього відображення поля бою.

Ще однією прихильністю Сергія Курінного та його вихованців до козацької доби стало виготовлення човнів. Цього разу дубенчани олов'яну виліванку замінили вирізуванням із дерева. Започаткувала ж цю колекцію ко-

зацька чайка. Продовжила турецька шебека. А нині — це вже не просто колекція, а справжній міні-флот, окрасою якого стали вітрильники.

— Наше завдання — не лише майстрування, — розповідає керівник гуртка, — а й вивчення історії. Адже, щоб виготовити, приміром, галеру, треба мати уявлення про неї. Для цього необхідно перечитати чимало книг.

Нині ж свої знання і таланти гуртківці Сергія Курінного спрямовують на ще одну національну ознаку — храми. Як колишні, козацькі, так і теперішні. Особливі старання тут вже проявили Олександр Савченко, Петро Мельничук, Віталій Свінтозельський, Андрій Березюк. Долучилася до

справи також донька Сергія Курінного Наталя. Загалом вийшло цілісне храмове містечко.

— Чим далі продовжите історичну серію? — цікавимося у Сергія Курінного, на що він, не розкриваючи таємниці, жартує: — Знаю точно, що від історичної тематики не відступимося. Недарма ж я — Курінний...

Олександра ЮРКОВА,
Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На знімках: керівник гуртка стендового моделювання Дубенської станції юних техніків Сергій Курінний зі своїми вихованцями; олов'яне військо Курінного та його учнів.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Картини Кості Сапуна не можна вивозити

Юний художник із Вінниці Костя Сапун, який має більше 50 картин, десятки виробів з глини, розписує пісанки та робить ляльки-мотанки, виборов друге місце на Міжнародному молодіжному фестивалі гончарства «Опішня-2008» на Полтавщині.

Торік на I Міжнародний молодіжний фестиваль гончарства в Опішні Костю не взяли. Йому ще не було десяти років, не вистачало два тижні. «Два тижні — не біда, — казала моя вчителька, коли разом із нею і бабусею ми їхали туди», — розповідає Костя Сапун.

Але журі таки не допустило до творчого змагання. Хлопчик все одно залишився на фестивалі — поза конкурсом.

Тоді ж, на фестивалі, Костя Сапун виставив свої картини. Одного з присутніх вони особливо вразили. Майстер із Санкт-Петербурзької академії мистецтв («Не будемо називати прізвище», — каже Костя) оглянув роботи й запитав: «Костику, правда ж, тобі хтось допомагає? Ти ще малий для такої філософії!»

— Костик після того не міг заснути, — розповідає його бабуся Любов Іванівна. — Повторював: «Виходить, я обманюю людей, і ти, бабусю, те саме робиш, і моя вчителька».

І нам дозволили, щоб Костя прилюдно написав полотно і довів своє авторство.

— Бачили б ви, як це все було, — продовжує Любов Іванівна. — Здається, всі, хто був на фестивалі, зійшлися подивитися. Навіть члени журі зазирали за ширмочку, де працював Костя.

Рівно 45 хвилин знадобилося юному художнику для написання роботи, яку він назвав «Опішнянські краєвиди».

— Коли Костик закінчив роботу, обличчя у недовірливого «метра» стало білим, — каже Любов Іванівна. — Він так зблід, що мені стало жалко чоловіка. Але набрався духу, підійшов до нас і вибачився перед Костею, його вчителькою.

Художник, про якого йдеться,

крім Петербурга, проводить майстер-класи в Канаді. А сам родом із України. Після того випадку він не відходив від Кості. Про одну з його робіт — «Ангели мотанки» — сказав, що її не можна вивозити з України. Бо це наш оберіг. Вона створена душею і серцем дитини. Продавати її теж не варто. А Костя й не продає! У нього у Вінниці було чотири персональні виставки, і щоразу знаходилися бажачі щось придбати. Та хлопчик не погодився. Навіть коли столичний цінитель пропонував його батькам великі гроші.

— Чому ти не продаєш свої роботи? — запитала його Ольга Герасим'юк під час передачі «Без табу» на каналі «1+1».

— Бо я не знаю людини, яка хоче придбати мою картину, не знаю, навіщо вона йому. Це як відриваєш частинку від своєї душі.

— Але ж коли даруєш роботу, теж відриваєш щось від душі?

— Ні! — сказав Костя. — Коли дарую, то від щирого серця. Від того в душі прибуває радості, гарних думок...

Під час нещодавнього пленеру юних художників на території історичного комплексу «Буша» в Ямпільському районі Костик жив в оселі Віталія Пірняка. Хлопець ще не одружений, але батьки збудували йому хату. Гарна вийшла оселя. Юний художник якось запитав господаря, чи знає він, що колись була традиція розписувати печі? Віталій, син директора заповідника «Буша», звісно, чув про це. Але зараз в селі вже цього не роблять. «Я можу!» — сказав Костя. Господар не був проти.

Після цього в Пірняка побільшало гостей. Близькі й далекі сусіди приходять подивитися на розписану піч. Костя використав кольори українського народного орнаменту — білий і червоний. «Заквітчав» комин пелюстками квітів — і в хаті стало веселіше.

— Може, після цього мій Віталій уже оженився? — жартує мати хлопця Надія Борисівна. —

Такого комину, як у його хаті, нема більше ні в кого.

Першою «картину на комині» побачила бабуся-сусідка. Попросила так само розписати піч і в її дім. Подарувала хлопчику дмоткану шерстяну верітку. Щоб пам'ятав про її прохання. Милувався розписом ще один чоловік — сам вінничанин, а в Буші купив дім. Теж хоче мати розписану піч. Залишив Костеві ключі від будинку, щоб той міг працювати, коли приїде.

Піч він розписував будівельними фарбами. Каже, їх продають у кожному магазині будматеріалів. У Буші хлопчику подобається. Тому пообіцяв замовникам задовольнити їхні прохання.

Костя так натхненно працював під час пленеру, що за десять днів у нього з'явилося п'ять нових робіт.

Одна з них зветься «Над берегом Вічної ріки». «Він у той час мав з собою поезію Ліни Костенко, — уточнює бабуся, — і йому сподобалася назва вірша». Відтворив також символ бушанської фортеці — Замкову вежу. Картини «Гайдамацький яр» та «Скельний храм» з'явилися під час минулорічної поїздки в Бушу. Дорослі художники кажуть, що дві останні картини дуже професійні.

З фестивалю гончарства «Опішня-2008» Костя Сапун повернувся з грошовою премією від Фонду Леоніда Кучми, запрошеннями до участі у виставках. Відома керамістка Світлана Пасічник познайомила хлопчика з італійським меценатом, який опікується школою-ліцеєм кераміки в Опішні. Італієць запросив юного вінничанина показати свої роботи в Італії, усі витрати обіцяв узяти на себе. Першим таку само пропозицію зробив професор пан Шаповалов із Харківської академії мистецтв.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: «Ангели мотанки», на думку пітерського художника, не можна вивозити з України.

Фото автора.

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Фортуна

Віктор — із числа обласканих долею.

Щастило йому завжди і у всьому, хіба що із зятем не пофортунило. Шахраєм виявився ще тим.

— Подарував мені стару іномарку, я вклав у неї півтори «штуки» баксів, а він, побачивши сяючу машину, раптом заявив: «Продаю її багатому покупцеві».

Вигнав Віктор зятя з квартири й наказав на очі не з'являтися, на похорон його не приходити.

Погарячкував, звичайно, Віктор — адже постраждали й пішли з дому і дочка з онуком — але й через рік своє табу не знімає. Упертий. Але справедливий. Віддав би непутящий родич витрачені гроші на ремонт, інша розмова була б. А то й не заїкається, пройдисвіт.

— Якщо я тесть, то можна зі мною не по честі? — заводиться Віктор.

Сам він із правильних, живе за батьківськими «поняттями» з дитинства. Чверть століття крутить «баранку», останні роки — на таксі. Клієнт одним приятелем став, додому заходить. Приїхав нещодавно вранці на своїй машині:

— Михайловичу, я нічого не забув учора у твоїй «тачці»?

Віктор нагадав, у якому стані його з бару витгав опівночі, а наостанок простягнув барсетку з десятима тисячами «зелених». «Крутелики» завжди щедро розплачувався зі своїм таксистом, а цього разу віддав аж дві сотні доларів. «За чесність!»

«Порядність завжди винагороджується», — любить повторювати Віктор. Він знає, що каже. За два останні роки «грачування» знаходив у машині 17(!) мобілок. І жоден забудькуватий клієнт не з'являвся. Апарати доводилося прибуткувати — молодша донька за виручені гроші причепурилася, батькові-матері подарунки купила. І якби не зять, був би Михайлович стовідсотковим щасливчиком. Але той паразит відкрив лік невідячності.

...Приклад жлобства по відношенню до Михайловича виявив заїжджий москвич. Під час турпоїздки, в якій Віктор був і водієм, і гідом, гість весь час фотографував околиці. Мабуть, знімки були важливі, інакше не мав би фотограф блідий вигляд, коли загубив апарат біля узбіччя під час зупинки на перекур. Віктор знайшов його в густій траві, віддав власникові, котрий розцівив широкою посмішкою.

— Навіть пляшкою пива не віддячив, — зніяковіло каже Михайлович. — А фотоапарат-то цифровий, дорогий.

Я мовчки поспівчував Вікторові. Невже фортуна відвертається від нього?

Іван ІЛІЯШ.

Крим.

ПРИКАРПАТСЬКА УНІВЕРСАЛЬНА
ТОВАРНА БІРЖА
ЗАКАРПАТСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

Біржовий бюлетень

Згідно заявки та договору-доручення Ужгородської МДПІ на аукціонні торги виставляється об'єкт нерухомого майна, що належать ДП радгосп-заводу "Великолазівський"

Лот №1: будівля корівника (літ. А, А'А", А"" , А"") загальною площею 1720.6 м², площею забудови - 1856.1 м³. будівельним об'ємом - 7661 м³, що розташована за адресою: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Великі Лази, вул. Стуса В., 34 г. Будівля корівника із цегли,перекриття — залізобетонне, технічний стан — задовільний.Початкова ціна продажу становить: **588426 гривень (п'ятсот вісімдесят вісім тисяч чотириста двадцять шість гривень), в т.ч. ПДВ - 98071 гривня.**

Земельна ділянка в ціну продажу не входить. Питання землекористування покупець вирішує самостійно згідно чинного законодавства.

Майно продається в погашення заборгованості перед бюджетом та цільовими фондами.

Організатор аукціону Прикарпатська універсальна товарна біржа (Закарпатське представництво), його адреса: Закарпатська область, м.Мукачево, вул. Я.Мудрого,1, 3-й поверх; тел./факс: 8(03131) 2-23-43.

Аукціон відбудеться за місцем знаходження організатора аукціону через 10 робочих днів з дати даної публікації, а саме **18 вересня 2008 року об 11.00 годині.**

При подачі заяви потенційні покупці сплачують окремими платіжними дорученнями: гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової ціни об'єкта продажу, реєстраційний збір - 17 гривень, плата за квиток учасника аукціону - 17 гривень на розрахунковий рахунок Прикарпатської універсальної товарної біржі - **р/р №26005000005922 в БАТ "Електрон Банк" у м.Мукачево, МФО 325213, код ЗКПОУ 30106752.**

За довідками звертатись з 9.00 до 17.00 годин за телефонами:

у м.Мукачево, Закарпатської області: 8(03131) 2-23-43 - брокерська контора ТОВ "Бізнес-Консалтинг".

у м.Ужгород, Закарпатської області (Ужгородська МДПІ): 8(0312) 64-37-35.

ДП ТОВ «ЕКОСТ» (код ЄДРПОУ — 23583978, юридична адреса: 08720, м. Українка Обухівського р-ну Київської обл., вул. Теплична, 3) повідомляє про свою ліквідацію згідно рішення Зборів Засновників (Протокол № 28 від 15.07.2008 р.).

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором ВПП «Південрибопшук» Таланом Л. Г. проводиться реалізація 8 (вісім) акцій Зовнішньоекономічного акціонерного товариства «Совместный рыболовный флот» (Москва, Росія) номінальною вартістю 100000 (сто тисяч) руб. до деномінації, що складає 1,65 % від суми статутного фонду акціонерного товариства.

Заявки направляти на адресу: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158, довідка за телефоном (8056) 370-74-70.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) постановою від 22.07.08 р. по справі № 21/1126 визнав банкрутом державне підприємство «Ремонтно-будівельне управління» (93100, м. Лисичанськ, Луганської обл., вул. Гарібальді, 1, поточний рахунок 2600241147103 у Лисичанському відділенні Северодонецької філії АБ «Укркомунбанк», МФО 304740, ідент. код 00181183) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Бохан Олександр Сергійович (ліцензія АВ № 347253 від 17.10.07 р., адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 29 червня 2005 р. по справі № 33/213Б Сільськогосподарське Товариство з обмеженою відповідальністю «Радянська Донеччина» (вул. Леніна, 53, с. Сонцеве, Старобешівський район, Донецька область; р/р 26001301476 в філії Старобешівського відділення № 3314 БАТ Ошадний банк Україна, МФО 394459, ЄДРПОУ 00414457) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором з 13 вересня 2006 р. призначено арбітражного керуючого Афанасьєву Світлану Іванівну, ліцензія № 307357, серія АВ, адреса: 83058, м. Донецьк, вул. Арктики, буд. 21, кв. 11.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) ухвалою по справі № 5/342/08 від 01.07.2008 року порушив справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Миколаївські мануфактури» (55002, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, вул. Гідрокомплес, 4, код ЄДРПОУ 33250544, п/р № 26003054203865, в/р 26003054203081 в відділенні Южноукраїнське центральне МФ Приватбанк, МФО 326610, п/р 260069381 в МОД БАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 326182).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Деревчинського Миколу Григоровича (ліцензія Мінекономіки, серія АВ № 307304 від 05.03.2007 р.), поштова адреса: 55001, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, вул. Комсомольська, 3, к. 321, тел. (051136) 5-50-57.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Новотроїцьке рудоуправління»

повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 27 жовтня 2008 року о 10.00 за адресою, м. Дніпропетровськ, вул. Мільмана, 63

Порядок денний:

1. Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи Загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії Товариства щодо фінансової звітності за 2007 рік.
4. Про затвердження фінансової звітності Товариства за 2007 рік.
5. Про затвердження порядку розподілу прибутку за 2007 рік.
6. Про внесення (затвердження) змін до Статуту Товариства шляхом викладення його в новій редакції.
7. Про внесення (затвердження) змін до внутрішніх нормативних документів Товариства, які регламентують внутрішню діяльність Товариства.
8. Відкликання Генерального директора Товариства.
9. Утворення колективного Виконавчого органу Товариства та обрання його членів.
10. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової ради Товариства.
11. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.

Основні показники фінансово-господарської діяльності БАТ «Новотроїцьке рудоуправління»		(тис. грн.)	
Найменування показника	звітний період	період	
		звітний	попередній
Усього активів	85 999	66 822	
Основні засоби	41121	38 634	
Довгострокові фінансові інвестиції	—	—	
Запаси	8587	17 807	
Сумарна дебіторська заборгованість	30 749	7 159	
Грошові кошти та їх еквіваленти	2677	1 475	
Нерозподілений прибуток	-834	-15 964	
Власний капітал	46 215	30 327	
Статутний капітал	29 338	29 338	
Довгострокові зобов'язання	4400	1 900	
Поточні зобов'язання	33 407	33 847	
Чистий прибуток (збиток)	16 296	5 984	
Середньорічна кількість акцій (шт.)	29 338 000	29 338 000	
Кількість власних акцій, викуплених протягом	—	—	
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—	
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	811	774	

Реєстрація акціонерів та їх представників здійснюється з 08.30 до 09.45 за місцем проведення зборів. Для участі в Загальних зборах акціонерів при собі необхідно мати: акціонерам — документ, що посвідчує особу; представникам акціонерів - документ, що посвідчує особу і довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства України.

Довідки та необхідну інформацію щодо порядку денного зборів можна отримати за адресою: Донецька область, Волноваський район, смт. Новотроїцьке, вул. Радянська, 85 або за телефоном: 63-83 (код 8-062444).

Генеральний директор БАТ «Новотроїцьке рудоуправління».

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 18.08.2008 р. у справі № 19/76/08 визнано банкрутом Приватне підприємство «Фермер-Інвест» (69068, м. Запоріжжя, вул. Чарівна, 147, кв. 25, код ЄДРПОУ 31888320, р/р 260043855 в БАТ «Перший Інвестиційний Банк», МФО 300506) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коршуна Владислава Володимировича (ліцензія АБ № 216922 від 11.04.2005 р., 69000, м. Запоріжжя, вул. Правди, 53, оф. 340, т. 270-02-02).

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою по справі № Б-48/80-08 від 20.08.2008 р. визнав банкрутом Новоолександрівське госпрозрахункове комунальне підприємство, с. Новоолександрівка Вовчанського району Харківської області, код 30461384, рах. 26000301417 в Ошадбанку м. Вовчанська.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П., ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р. (61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарським судом Житомирської області (10014, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) визнано банкрутом у справі № 3/170-Б Селянське (фермерське) господарство «Тетерів» (13266, с. Носівки, Чуднівського району, Житомирської області, вул. Центральна, 1, код ЄДРПОУ 30103065, р/р 260002104 в ЖОД «Райффайзенбанк Аваль», МФО 311528), та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Мельника Василя Олексійовича(ліцензія серії АБ № 176028 від 26.05.2005 р., місце проживання: м. Житомир, проїзд Академіка Тутковського, 14/52, кв. 67).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор БАТ "Макіївський скляний завод", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи БАТ "Макіївський скляний завод", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Транспортна,1 зі зниженням початкової ціни продажу на 50%: 1. Товарно-матеріальні цінності, 230 найменувань, початкова ціна продажу - 273338,16грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 27333,82грн. 2. Дебіторська заборгованість ТОВ "Енерго-Миг", початкова ціна продажу - 2689,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 268,90грн. 3. переліком товарно-матеріальних цінностей та фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД БАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмово заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 18 вересня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 19 вересня 2008р. об 11-00 год., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором БАТ "Макіївський скляний завод". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Викликається на судове засідання Куп'янського міськрайонного суду Харківської області (Харківська область, м. Куп'янськ, вул. Першого Травня, 25) на 12.09.2008 р. о 14.00 на слухання цивільної справи № 2-1135 2007 (суддя Демченко І. М.) за позовом Долиніна В. І.: АК "Промінвестбанк" (м. Київ, пр. Шевченка, 12); Лелюк Олена Володимирівна (м. Харків); ЗАТ "Готіка" (м. Харків); Куп'янсько-Шевченківсько-Двуречанська міжрайонна ДПІ (м. Куп'янськ); Куп'янське бюро технічної інвентаризації.

Хмельницька ОДПІ повідомляє, що господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) 21 серпня 2008 року винесено постанову по справі № 10/130-08 про визнання банкрутом за ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (із змінами та доповненнями) боржника: Споживчого товариства «Уланівський комбінат хлібопродуктів» (22032, Вінницька обл., Хмельницький район, с. Уланів, вул. 40-річчя Жовтня, 1), код ЄДРПОУ 33125373, р/р 2600013629 в ВОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247) Ліквідатором призначено Хмельницьку об'єднану державну податкову інспекцію (22000, Вінницька обл., м. Хмельник, вул. Леніна, 29).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АРХІН-БУД» (ЄДРПОУ 34569745) (поштова адреса: Україна, 03022, м. Київ, пров. Охтирський будинок 3, р./р. 26008002454001 в АТ «Індекс Банк», МФО 300818), 11.08.2008 року постановою Господарського суду м. Києва (вул. Б. Хмельницького, 44-Б, м. Київ, 01030), справа №50/163-6, визнане банкрутом, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Арбітражного керуючого — Редьку Василя Петровича (ліцензія Серія АВ № 158325 від 26.10.06 р.).

Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника — один місяць з моменту публікації оголошення.

Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу: пр. В. Маяковського, 69-а, кв. 6, м. Київ, 02232.

Контактний номер телефону ліквідатора: 8 (044) 223-6185.

Ухвалою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, вул. Майдан Незалежності, 1) від 13 червня 2008 року порушено провадження у справі № 2/136-Б про банкрутство Дочірнього підприємства «Волочиск-цукор» (31200, вул. Заводська, 1, м. Волочиск, Волочиський район, Хмельницька область, код 32461570, р/р 26006130071001 в Хмельницькому РУ БАТ КБ «Надра», МФО 315137).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гриця Леоніда Миколайовича (вул. Коцюбинського, 12, м. Старокостянтинів, Хмельницька область, ліцензія серії АБ № 116057 від 09.11.2004 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 12.08.2008 р. у справі № 28/255-6 Товариство з обмеженою відповідальністю «Імхотен» (ідентифікаційний код 33643199; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п № 51 в літ. А) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Вилор» (ідентифікаційний код 33306544; 0313, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16).

Постановою Господарського суду міста Києва про визнання відсутнього боржника банкрутом від 18.08.2008 р. по Справі № 49/208-6 Товариство з обмеженою відповідальністю «Спорт Медіа Проект» (01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 4, оф. 3, код 32113520) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

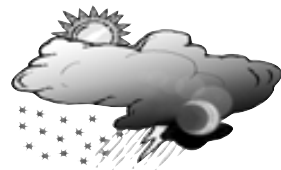
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Рибіна Дениса Юрійовича (03028, м. Київ, вул. Феодосійська, 4, кв. 172, ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства серії АВ № 347172 від 29.08.2007 р).

Претензії приймаються протягом місяця.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 16.07.08 порушив провадження по справі № 29/97 про банкрутство ПП «Алві», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Черешнева, 8/2а, м. Львів, ЄДРПОУ 23966107, р/р 26002239840001 у ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Липського Сергія Івановича, ліцензія серії АВ № 307486 від 17.05.2007 року, який проживає: 79000, вул. Київська, 38/2, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

4 вересня в Україні невелика хмарність, переважно без опадів, місцями туман. Вітер південний, південно-західний, 5—10 м/с, на високогір'ї Карпат місцями пориви 17—22 м/с. Температура вночі 9—14°, на узбережжі морів 15—19°, вдень 25—30°.

□ 1658. Помер Олівер Кромвель, діяч Англійської буржуазної революції 17 століття. При ньому було проголошено республікою Англію й ліквідовано незалежність Шотландії. □ 1783. Підписано Версальський мирний договір, згідно з яким Великобританія визнала незалежність США. □ 1883. Помер класик російської літератури Іван Тургенев. □ 1929. Пуск Алчевського коксохімічного заводу. □ 1953. Першим секретарем ЦК КПРС обрано Микиту Хрущова. □ 1973. У Києві відкрито пам'ятник Лесі Українці. □ 1993. Леонід Кравчук та Борис Єльцин підписали протокол "Про врегулювання проблем Чорноморського флоту".

З УСЬОГО СВІТУ

Фото з архіву «Голоса України».

На захист віслюків

Французьке суспільство друзів віслюків опублікувало таке звернення: «Багато давніх цивілізацій не знали коней, однак віслюки завжди жили серед людей. Єгипетські фараони давали за кожного віслюка п'ять рабів... Поширена думка, що віслюк — лукава і зла тварина. Але насправді це не так! Віслюк — істота життєрадісна, що швидко орієнтується в ситуації, відважна, ласкава, розумна і сповнена фантазії. Годі з необгрунтованим презирством ставитися до віслюка...». Щоправда, у зверненні не було й натяку на знамениту віслюкову впертість.

Тест на чесність

Якось один американський журнал задумав з'ясувати, де живуть найчесніші люди. Вибрали для перевірки вельми оригінальний спосіб: у різних країнах розкидали загалом 200 гаманців з грошима, що еквівалентні 50 доларам, і дані нібито власника — адресу й телефон. Результати експерименту такі: американці повернули 64 відсотки підкиннутих грошей, європейці — тільки 58. З'ясувалося, що серед представників конкретних країн найчесніші — скандинави: 96 відсотків грошей було передано за вказаною адресою.

Пес-стрілець

Американець Філіп Сміт зі штату Кентуккі потрапив у госпіталь із простреленими дробом ногами. Поліції було відомо, хто винуватець злочину і де він жив, але заарештовувати його вона не збралася. Річ у тім, що уклав Філіпа на лікарняне ліжко... пес на кличку Расті. Сталося це на полюванні. Після вдалого пострілу Сміта однорічний спанієль його приятеля підібрав убитого птаха. Але от випустити його із зубів не захотів. Під час короткої сутички за злобич Расті наступив на рушницю, залишену мисливцем на землі, — саме на спусковий курок.

Заснув біля... сейфа

Життя злодія — не таке легке, як здається. У цьому переконався один малайзійський грабіжник. Проникнувши крізь залізні грати у приміщення, він настільки стомився, що в нього не було сили довести справу до кінця. У всякому разі, вранці службовець цієї установи в передмісті Куала-Лумпура, прийшовши на роботу, побачив 22-річного професійного зломника, котрий міцно спав біля сейфа.

Сторінку підготував
Валентин НІКОЛАЄВ.

Не забути б...

З КІНОБАЙОК

У 70—80-ті роки, як і на будь-якій радянській кіностудії, на студії ім. Довженка вивувало життя. Знімали десятки кінострічок, когось хвалили, когось лайли, когось нагороджували, а когось... затирали. В такому складному, строкатому колективі не обходилося і без усіляких казусів. Сюжети багатьох з них через якийсь час перетворювалися на справжнісінькі кінобайки, про які за пляшкою гарного коньяку полюбляли згадувати кіношні зубри.

Про дещо з почутого й хочемо сьогодні розповісти. Колись на студії служив собі Н. Він вважав себе (і хотів щоб усі його вважали) людиною обов'язковою і пунктуальною. Для цього навіть клав під скло на робочому столі листок, а в ньому — пунктів з двадцять, що варто сьогодні зробити. Одне слово, пам'ятка така. «1. Вирвати для бесіди Я. 2. Зателефонувати в Москву (в такій-то справі). 3. Перевірити листування з І.» тощо. Але якось усі помітили, що той самий аркушик і день лежить, і два... Коротше, часто забуває обов'язковий і занадто пункту-

альний про цю пам'ятку — справи закручують. І от якось, довго й нудно чекаючи на нього, один сценарист узяв цей листочок і знизу схожим почерком дещо дописав. Там було таке: «19. О 21.45 — обов'язково зателефонувати з приводу карбюратора». А наш жартівник дописав: «20. О 23.00 — не забути виконати подружній обов'язок. Та й поклав пам'ятку під скло, де вона раніше лежала, — і забув про неї. І сам Н., вочевидь, у неї не заглядав. Але якось вдарив справжній грім! Н. вискочив з кабінету, мов ошпарений. А за ним, не-

наче шалена блискавиця, мчала його розлючена молода й гарна дружина, яка теж працювала на студії. З'ясовується, вона, зайшовши до чоловіка, і знайшла того аркушика з пікантним пунктиком. І хоч як там Н. не відхрещувався, можна припустити, вона все-таки не повірила чоловікові, що це не він писав. І скільки разів не повторювали потім цю історію, усіх хвилювало одне-єдине запитання: цікаво, чи не заважала їм згадка про той самий двадцятий пункт аркушика, коли вони увечері лягали в ліжко?

Що заважає вам кинути курити?

ТЕСТ

Автор цього тесту — американський професор Горн. Лікарі-наркологи багатьох країн використовують тест у центрах боротьби з курінням, щоб зрозуміти, чому людина вдається до такої шкідливої звички. Адже саме з цього починається лікування: зрозумівши індивідуальні першопричини куріння, можна визначити найвдаліший метод боротьби з нікотиновим самоотруєнням, що, зрештою, допоможе покласти цьому край.

Спробуйте відповісти на всі запитання відверто. Якщо після цього ви не кинете курити, то, напевне, зрозумієте, чим так міцно тримає вас тютюн. Тож чому ви курите? Пропонують-ся варіанти відповідей: «іноді», «часто», «від випадку до випадку», «рідко», «ніколи». Отже, мотиви. Я курю... 1. Щоб підтримати себе у формі. 2. Сигарета в руках дає мені задоволення. 3. Куріння дає почуття розслабленості, розкутості. 4. Курю, коли нема настрою. 5. Відчуваю дискомфорт, коли під рукою немає сигарет. 6. Курю суто автоматично, не розмірковуючи про причини. 7. Куріння допомагає мені зосередитися. 8. Бо процес прикурювання сигарети — приємний. 9. Подобається запах тютюну. 10. Часто закурюю від хвилювання. 11. Коли не курю, мені чогось бракує. 12. Буває, що одна сигарета догорає в попільничці, а я вже починаю курити другу. 13. Куріння мене збадьорює. 14. Отримую задоволення, коли дивлюсь на сигаретний дим. 15. Найчастіше беруся за сигарету в стані спокою й умиротворення. 16. Закурюю, коли мені нудно чи не хочеться ні про що думати. 17. Через певний проміжок часу мене охоплює нестримне бажання викурити сигарету. 18. Ловлю себе на думці, що чергову сигарету закурюю неусвідомлено, суто автоматично.

* * *

За відповідь «часто» — 5 балів, «іноді» — 4, «від випадку до випадку» — 3, «рідко» — 2, «ніколи» — 1. Складіть результати по «трійках» мотивації (цифри в групі мотивів — це нумерація відповідей). 1-ша група мотивів 1+7+13 — стимулювання, ви курите, щоб «підбадьорити» себе. 2+8+14 — задоволення від процесу куріння.

3+9+15 — розслаблення, підтримка. 2-га група мотивів 4+10+16 — зняття напруги. 5+11+17 — психологічна залежність від нікотину, неконтрольоване бажання закурити. 6+12+18 — звичка до тютюну. Сума балів по «трійках» покаже, які мотиви куріння для вас переважають. Показники можуть бути різні — від 3 до 15 балів. Результат у 11 балів і вище свідчить про високу значущість даного мотиву паління; 10 і нижче — про невисоку. Тепер необхідно перевірити суми балів за групами мотивів. Перший варіант. У вас вийшла висока сума балів 1-ї групи. Це доказ того, що залежність від тютюну для вас — скоріше психологічна, ніж фізіологічна. Постійним переключенням уваги від сигарет, припустимо, на перебирання в руках олівців, стискання гумового еспандера тощо ви цілком могли б позбутися цієї згубної звички. Проаналізуйте все — і зрозумієте, що вам неважко буде відмовитися від куріння. Проявіть зусилля волі і, звичайно, бажання. Другий варіант. Високі бали в другій групі мусять вас насторожити — усе надто серйозно. Звичка переростає в хворобу. Якщо хочете кинути курити, з'ясуйте, чим вам допомагає куріння, і підберіть заміників тютюну. Звичайно, тут не обійтися без вольових зусиль. Цілком можливо, що доведеться вдатися до застосування медичних засобів боротьби. Сподіваємося, цей тест допоможе зрозуміти джерела шкідливої звички, визначити ситуацію, коли сигарети, як вам здається, просто необхідні. І якщо вирішили розпрощатися з курінням раз і назавжди, то саме до таких ситуацій ви і маєте готуватися заздалегідь. Хоч який би з безлічі способів кинути курити ви не обрали, треба пам'ятати: успіх насамперед залежить від вашої волі, цілеспрямованості, здатності до самоаналізу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Місто примар

Сучасне англійське місто Йорк славиться своїми... примарами. У пабах завсідики тлумачать про примари дам без голів, що з'являються в старовинних замках; або про загони римських легіонерів, що опівночі входять у міські ворота (місто Йорк свого часу був фортецею Римської імперії). Один зі шкільних вчителів зібрав усі ці вигадки й опублікував книжку — підручник з міського фольклору. Директор місцевого туристичного бюро теж використав цю книжку як підручник, але — зовсім іншого напрямку.

Після відповідної рекламної кампанії до Йорка почали приїздити туристи, котрі воліли зустрітися з представниками по тойбічного світу. Екскурсії проводять суворо за маршрутом, підказаним тим посібником. І ось годинник на вежі б'є дванадцятку. В місті гаснуть вогні, і настає черга прогулянок темними звивистими вулицями. Гід, підсвічуючи ліхтарем, крижаним шепотінням розповідає про ті будинки, де живуть примари. Туристи тримаються тісною купкою і дружно здригаються від підозрілих звуків. Наступного дня скептики починають висловлювати невдоволення і навіть вимагають компенсації за заподіяні моральні збитки, але їх заглушають голоси ентузіастів. Вони, хоча теж нічого не бачили, але пояснюють це тим, що їм не пощастило. А своїм знайомим потім розповідають: — Повітря раптом стало крижаним, і ми виразно відчули, що поруч хтось є. Щоправда, в темряві нічого не було видно, але по спинах у нас бігали мурашки. От поїдьте самі до Йорка, і вам неодмінно пощастить...

І найцікавіше — їдуть. Це як на виборах: хочеш голосувати за те, що дуже хочеться!

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК. Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р. Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955. Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

БАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 2231

Фотографію виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

